

รายงานการประชุม
สภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๗

(สมัยวิสามัญ สมัยที่สอง)

วันจันทร์ที่ ๒ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๖๓

ฉบับสำนักงานพิมพ์

ครั้งที่ ๑ ถึง ครั้งที่ ๑๐ (สมัยวิสามัญ สมัยที่สอง) พ.ศ. ๒๕๖๓

ครั้งที่ ๑/๒๔๘๓ (วิสามัญ) สมัยที่ ๒ ชุดที่ ๓
วันจันทร์ที่ ๒ ธันวาคม ๒๔๘๓

๑. รับรองรายงานการประชุมสภา ครั้งที่ ๑๕ และ ๑๕/๒๔๘๓
(สามัญ) สมัยที่ ๒ ชุดที่ ๓

๒. กระทู้ถาม	
(๑) เรื่อง ลคอากรค่าน้ำออนต่าง ๆ ของนาย เสกล เจตสมมา (ระยอง)	๕๖๓
(๒) เรื่อง ใบเสร็จค่าที่ดินบำรุงท้องที่ ของ หลวงศรีสุพรรณดิฐ (ชุมพร)	๕๖๔
(๓) เรื่อง การทำตัวพิมพ์รูปพรรณสั้ว ของ นายพันธุ มุลศาสตร์ (สุรินทร์)	๕๖๕
(๔) เรื่อง โรงเรียนปกครอง ของ ชุนคุปตพงศ์ประพัทธ์ (พิษณุโลก)	๕๖๕
(๕) เรื่อง ราชการส่งลดชั้นครูโรงเรียนประชาบาล ของ นายอำเภอ อิศรางกูร ณ อยุธยา (สิงห์บุรี)	๕๖๖
(๖) เรื่อง เบ็ดธนาณัติที่อำเภออรุณภูมิประเทศ ของ ต. สงวน พยุ่งพงศ์ (ปราจีนบุรี)	๕๖๗
๓. ร่างพระราชบัญญัติเปลี่ยนแปลงเขตจังหวัด นครราชสีมาและ จังหวัดบุรีรัมย์ พุทธศักราช ๒๔๘๓ ของรัฐบาล	๕๖๘
๔. ญัตติ ขอเปลี่ยนระเบียบวาระการประชุม ของรัฐบาล	๕๗๑
๕. ร่างพระราชบัญญัติป้องกันการค้ากำไรเกินควร (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๔๘๓ ของรัฐบาล	๕๗๒
๖. ร่างพระราชบัญญัติควบคุมยาง (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๔๘๓ ของรัฐบาล	๕๗๔
๗. ร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างทางหลวง สายชนบุรี-นครปฐม ระหว่างหลักกิโลเมตรที่ ๕๐.๐๐๐ ถึง หลักกิโลเมตรที่ ๕๙.๐๓๕ พุทธศักราช ๒๔๘๓ ของรัฐบาล	๕๘๑

๘. ร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างทางหลวง
ประชาธิปไตย ตอน ตาก—เถิน ในท้องที่อำเภอเมืองตาก อำเภอ
บ้านตาก กิ่งอำเภอสามเงา จังหวัดตาก กิ่งอำเภอแม่พริก และ
อำเภอเถิน จังหวัดลำปาง พุทธศักราช ๒๔๘๓ ของรัฐบาล ๕๘๑
๙. ร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อขยายทางหลวง
สายชุมพร—ปากน้ำ ในท้องที่อำเภอเมืองชุมพร จังหวัดชุมพร
พุทธศักราช ๒๔๘๓ ของรัฐบาล ๕๘๒
๑๐. ร่างพระราชบัญญัติรักษาคลอง (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช
๒๔๘๓ ของรัฐบาล ๕๘๓
๑๑. ร่างพระราชบัญญัติกู้เงินช่วยชาติ พุทธศักราช ๒๔๘๓ ของ
รัฐบาล ๕๘๔
๑๒. ร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อขยายทางหลวง
จากทางแยกหัวหิน ถึง ตลาดท่าใหม่ จังหวัดจันทบุรี พุทธ-
ศักราช ๒๔๘๓ ของ รัฐบาล ๕๘๖
๑๓. ร่างพระราชบัญญัติการประมงและอาการการประมง พุทธศักราช
๒๔๘๓ ของ รัฐบาล ๕๘๗
๑๔. ร่างพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช ๒๔๘๓ ซึ่งคณะ-
กรรมการวิสามัญ พิจารณาเสร็จแล้ว เป็นการพิจารณาใน
วาระที่ ๒ และที่ ๓ ๕๘๘

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร
ครั้งที่ ๑/๒๕๘๓ (วิสามัญ) สมัยที่ ๒ ชุดที่ ๓

วันจันทร์ที่ ๑๖ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๘๓

ณ พระที่นั่งอนันตสมาคม

เริ่มประชุมเวลา ๑๔.๐๐ นาฬิกา

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
วันนี้มีสมาชิกมาประชุม ๑๓๕ นาย เป็น
องค์ประชุมแล้ว ข้าพเจ้าขอเปิดประชุม
ต่อไป

ในวาระต่อไป ข้าพเจ้าขอให้
ประชุมรับรองรายงานการประชุมสภา
ครั้งที่ ๑๔ และ ๑๕/๒๕๘๓ (สามัญ)
สมัยที่ ๒ ชุดที่ ๓

ไม่มีสมาชิกคัดค้าน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
เมื่อก่อนไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น
ข้าพเจ้าถือว่าที่ประชุมอนุมัติ

ในวาระต่อไปกระทู้ กระทู้ที่ ๑
ของ ร.ท. อุต นิตยสุทธิ เรื่องการตั้งนาย
อำเภอประจำอำเภอที่สร้างชนใหม่ ผู้ตั้ง
กระทู้ไม่มา

กระทู้ต่อไปของนายพันธุ มูลศาสตร์
เรื่องการทำตัวพิมพ์รูปพรรณสัตัวสำหรับ
เรื่องขอเลื่อนไปก่อน

กระทู้ต่อไปของนายเสกกล เจตสมมา
เรื่องลดค่ากรค่าน้ำอวนต่าง ๆ

นายเสกกล เจตสมมา (ระยอง) :
ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ ตามทำนรัฐมนตรีว่า
การกระทรวงการคลัง ตั้งต่อไป

อากรค่าน้ำอวนต่าง ๆ จังหวัด
ระยองกับจังหวัดชลบุรี เก็บผิดกัน โดย
อากรค่าน้ำ จังหวัดชลบุรี เก็บแพงกว่า
จังหวัดระยอง ทั้งนี้เป็นเพราะเหตุใด ถ้า
จะเก็บโดยอัตราเดียวกันกับจังหวัดระยอง
จะได้หรือไม่

หลวงประดิษฐมนูธรรม (รัฐ-
มนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) : เรื่อง
นี้เกี่ยวกับงานที่จะต้องปรับปรุงอากรค่า
น้ำซึ่งรัฐบาลได้เสนอร่างพระราชบัญญัติ
ปรับปรุงอากรค่าน้ำมาแล้ว แต่ในเรื่อง
นี้เท่าที่ได้ฟังเสียง ท่านผู้แทน ทงหลาย
ก็มีความประสงค์ที่จะให้รอการพิจารณา
เรื่องนี้ไปในคราวหน้า เมื่อเป็นเช่นนี้

แล้ว ปัญหาเรื่องการปรับปรุงอาคารค่าเช่า ก็จะต้องรอไป ขณะนี้ก็ขอให้เริ่มไปตามเดิมก่อน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : กระทั่งต่อไปของหลวงศรีสุพรรณดิฐ เรื่องใบเสร็จค่าที่ดินบำรุงท้องที่

หลวงศรีสุพรรณดิฐ (ชุมพร) : ข้าพเจ้า ขอตั้งกระทู้ถามท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ดังต่อไปนี้

ด้วยปรากฏขึ้นว่าใบเสร็จรับเงินค่าที่ดิน บำรุงท้องที่ ตามประมวลรัษฎากร มีแต่เนื้อที่ไร้งานกับเงินที่เก็บจากราษฎร ส่วนการยกเว้นค่าที่เช่น สวนครัว คอก สัตว์ บุตรและสามีภรรยาไม่ได้ปรากฏตามใบเสร็จ ทำให้ราษฎรเกิดความเข้าใจผิดว่า เขามีไร่รับการยกเว้นค่าที่ตามกฎหมาย จึงขอทราบว่าการรัฐบาลจะเพิ่มในใบเสร็จรับเงินให้ชัดเจน เช่น

- ก. ค่าที่ดินทั้งหมด ไร่ งาน เงินเท่าใด
- ข. ยกเว้นทุกประเภทไร่ งาน เงินเท่าใด
- ค. หักยกเว้นแล้วคงเก็บไร่ งาน เงินเท่าใด เพื่อให้ราษฎรได้ทราบและเข้าใจตั้งนั้นจะได้หรือไม่ เพราะเหตุใด

หลวงประดิษฐมนูธรรม (รัฐ-

มนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) : รัฐบาลขอตอบว่า ใบเสร็จรับเงินช่วยบำรุงท้องที่ ถึงแม้จะมีช่องให้กรอกเฉพาะจำนวนเนื้อที่กับจำนวนเงินที่จะต้องเสียก็จริง แต่จำนวนเนื้อที่ซึ่งผู้เสียเงินได้รับยกเว้นนั้น เจ้าของที่ดินจะทราบได้จากความในปลายใบนี้ ซึ่งผู้สำรวจได้มอบให้ไว้ประกอบกับใบเสร็จรับเงิน ถ้าจะเพิ่มรายการยกเว้นในใบเสร็จอีก ก็จะเป็นการเพิ่มงาน และเพิ่มเวลาให้แก่เจ้าหน้าที่โดยไม่จำเป็น จึงควรสงวนเวลานี้ให้เจ้าหน้าที่สรรพากรทำในการอื่น ที่จำเป็นและสำคัญกว่าและขอชี้แจงต่อไปว่า ความประสงค์ ของ ท่านผู้แทน จะสำเร็จได้เช่นเดียวกัน ถ้าท่าน จะดูใบนำเงินช่วยบำรุงท้องที่ จะเห็น ได้ว่ามีแบบฟอร์มปรากฏอยู่ชัดเจนแล้ว

หลวงศรีสุพรรณดิฐ (ชุมพร) : ตามที่ท่านรัฐมนตรีว่าใบนำเงินมีชัดเจนนั้น ข้าพเจ้าขอเรียนว่าราษฎรบางคนก็คิดไม่ถูก จึงใคร่จะร้องเรียนว่า ถ้าจะให้ชัดตามใบรับเงินแล้วละก็ จะซ้ำซึ่งมาก ถ้าโปรดได้อย่างนี้จะดีมากและไม่เพิ่มงานอะไรมากมายนัก

หลวงประดิษฐมนูธรรม (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) :

เรื่องนี้ เกี่ยวกับการ ที่จะ ปรับ ความเข้าใจ ให้แก่ราษฎร การยกเว้นก็มีกฎหมายอยู่ อย่างหนึ่งแล้ว และอีกอย่างหนึ่งราษฎร ที่จะเสียเงิน มี ปลายใบหน้าที่ผู้สำรวจ เขามอบให้มีชัดเจนออกแล้ว หากแต่ว่าไม่ได้ เขาไปใส่ไว้ในใบเสร็จ เพราะเหตุว่าต้องการจะเขียนใบเสร็จให้รวดเร็ว จึงไม่ได้ มีช่องไว้อีก

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
กระทู้ต่อไปของนายพันธุ ภูลศาสตร์ เรื่อง การทำตัวพิมพ์รูปพรรณสัตว์

การทำตัวพิมพ์รูปพรรณสัตว์ เจ้าของสัตว์พร้อมด้วยกันผู้ใหญ่บ้านท้องถิ่น ต้องนำสัตว์มาทำตัวพิมพ์อำเภอ บางตำบลที่อยู่ห่างไกลอำเภอ เช่นตำบลตากูก ในท้องที่อำเภอเมืองสุรินทร์เป็นต้น และจำนวนสัตว์ที่จะต้อง ทำตัวพิมพ์มีจำนวนมากด้วยกัน เจ้าของสัตว์ต้องเสียเวลาทำอำเภอหลาย ๆ วัน ด้วยเหตุนี้จึงขอเรียนตามว่า กระทรวงมหาดไทยมีนโยบายที่จะให้ราษฎรได้รับความสะดวกในเรื่องนี้ อย่างไรบ้างหรือไม่

ขุนสมภารหิตะคดี(รัฐมนตรี):
ในเรื่องนี้ให้ความสะดวกแก่ราษฎร รัฐบาลได้ปฏิบัติอยู่แล้วทุกเมื่อ เฉพาะการทำตัวพิมพ์รูปพรรณสัตว์ สำหรับราษฎร

ที่อยู่ห่างไกลกับอำเภอ ต้องมาทำที่อำเภอ เป็นการเสียเวลาอยู่ข้างนั้น ก็เพื่อความแน่นอนในรูปพรรณสัตว์นั้น ซึ่งเป็นผลดีแก่ราษฎร ยิ่งกว่า การที่ต้องเสียเวลาข้างพอสมควร แต่อย่างไรก็ดี รัฐบาลจะได้พิจารณาหาช่องทางให้เป็นความสะดวกแก่ราษฎรยิ่งขึ้น

นายพันธุ ภูลศาสตร์(สุรินทร์):
ข้าพเจ้าขอประธานชักสัทนิต ก็ว่าในตำบลที่อยู่ห่างไกล เมื่อราษฎรได้ร้องขอให้อำเภอไปทำตัวพิมพ์ข้างตำบลนั้น ทางกรมการอำเภอไม่ไป เช่นนี้จะว่าอย่างไร

ขุนสมภารหิตะคดี(รัฐมนตรี):
คณะกรรมการอำเภอประจำงานอยู่แน่นอนแล้ว แต่ว่าเราช่วยอย่างนี้ เวลาที่คณะกรรมการอำเภอไปตามท้องถิ่น เราเรียกว่า "เดินทุ่ง" เมื่อจดเรียบร้อยแล้ว เราก็ให้ช่วยอยู่แล้ว และต่อไปเรื่องมีอยู่ว่าจะให้กำนันผู้ใหญ่บ้าน ช่วยทำให้หรือไม่นั้น กำลังพิจารณา แต่อย่างไรก็ดี เรื่องนี้จะรีบไปและหาทางให้ดีที่สุดที่จะทำได้

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
กระทู้ต่อไปของขุน คุปตพงศ์ประพัทธ์ เรื่องโรงเรียนปกครอง

ขุนคุปตพงศ์ประพัทธ์ (พิษณุโลก) :
ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถามท่าน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ตั้ง
ต่อไป

ข้าราชการ กระทรวง มหาดไทย ที่
เริ่มต้น แต่การเป็นเสมียนขึ้นมาจนถึงเป็น
ข้าหลวงประจำจังหวัด และตำแหน่ง
สำคัญอื่น ๆ เป็นจำนวนมาก บัดนี้มี
โรงเรียนปกครองชั้น เป็นเหตุให้เสมียน
ที่ไม่ได้เข้าโรงเรียนปกครองมีโอกาสใน
การขังหน้าน้อยกว่า จึงขอเรียนถามว่า
กระทรวงมหาดไทย จะอบรม เสมียน ตาม
หัวเมืองให้มีความรู้ดียงชั้นบ้างหรือไม่

ขุนสมหารพิศะคดี(รัฐมนตรี):
กระทรวงมหาดไทยขอตอบว่า ทว่าเมื่อ
มีโรงเรียนการปกครองชั้น จะเป็นเหตุ
ให้เสมียน ที่ไม่ได้เข้าโรงเรียน ปกครองมี
โอกาสในการขังหน้าน้อยกว่านั้น ความ
จริงหาเป็นเช่นนั้นไม่ เพราะทางราช-
การมีนโยบาย ที่จะอบรมข้าราชการ สังกัด
กรมมหาดไทย เพื่อให้มีโอกาสเลื่อนฐานะ
ต่อไป

ประ ธาน สภาผู้แทนราษฎร :
กระทู้ต่อไปของนายศิริ บำเพ็ญอยู่ เรื่อง
การส่งเสริมการปลูกปอ ผู้ตั้งกระทู้ไม่มา

กระทู้ต่อไปของขุนอนุกุลประชากร
เรื่องค่าชดเชยที่ดินในเขตบึงบรเพ็ด ขุน
อนุกุลประชากรไม่มา

กระทู้ต่อไปของนายอำไพ อิศรางกู
ณ อยุธยา เรื่อง ราชการ สังกัด ชั้นครู
โรงเรียนประชาบาล

นายอำไพ อิศรางกูร ณ อยุธยา
(สิงห์บุรี): ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถามท่าน
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงธรรมการ ตั้ง
ต่อไป

ครูโรงเรียนประชาบาล ซึ่งมีวิทย-
ฐานะค่าและเงินเดือน ก็ได้รับชั้นต่ำอยู่
แล้ว แต่เมื่อมีตำแหน่งเงินเดือนชั้นสูงกว่า
ได้ว่างลง ทางราชการได้ออกประกาศให้
ครูประชาบาลชั้นต่ำตั้ง กล่าว นั้นเข้าสอบ
ไล่แข่งขัน เมื่อได้มีครูผู้ที่สอบไล่ได้และ
ได้รับบรรจุตำแหน่งทั้ง ได้รับเงินเดือน
เต็มชั้นนั้น ๆ แล้วต่อมาทางราชการได้
สั่งให้ลดตำแหน่งกับชั้นเงินเดือนของครู
ผู้นั้น และให้เข้ากลับรับตำแหน่งและเงิน
เดือนชั้นต่ำตามสภาพเดิมและยังได้ สั่งให้
หักเงินเดือนที่ครูผู้นั้นได้รับในส่วนที่
สูงกว่าชั้นเดิมนั้น และให้นำเงินจำนวน
ทั้งหมดส่งกลับคืนแก่ ทาง ราช การนับตั้ง
แต่วันที่ครูผู้นั้น ได้ รับ มาแล้ว จนถึงวัน
มีคำสั่งให้ลดชั้นลงในสภาพเดิม โดยครู
โรงเรียนประชาบาลนั้น ๆ ไม่ได้มีความ
ผิดแต่ประการใดเลย

จึงเรียนตามว่า ตามที่ทางราชการ ได้ปฏิบัติให้เป็นผลกระทบบรรเทาแก่กับ ครัวประชาชนผู้ซึ่งมีสภาพและฐานะเงิน เดือนกันน้อยอยู่แล้ว ให้ได้รับความเดือด ร้อนแก่ตัวหรือตลอดถึงครอบครัวของครัว ประชาบาลเช่นนั้น เป็นเพราะเหตุผล อันใด

นายทองดี ณ กาฬสินธุ์ (เลขานุกรการรัฐมนตรีว่าการ กระทรวง ธรรมการ) : กระทรวงธรรมการได้สอบสวน ข้อเท็จจริงจากจังหวัดสิงห์บุรี ได้ความ ว่าเป็นการเฝ้าที่ทางอำเภอ บรรจุกุศลเข้า เป็นครัวประชาชน ในอัตราเงินเดือนสูง กว่าวุฒิ คือ ที่อำเภอพรหมบุรีรายหนึ่ง และที่อำเภอเมืองฉกรรจ์รายหนึ่ง ซึ่งเมื่อเรื่อง ไปถึงจังหวัดก็จำเป็นต้องส่งแก้ไขเสียใหม่ ให้ถูกต้องตามระเบียบครัว ประชาบาลและ สारวตริศศึกษา(ฉบับที่๓) พ.ศ. ๒๔๘๑ ทั้งนี้ไม่ใช่การลดเงินเดือนครัวประชาชน โดยไม่มีความผิด แต่เป็นการให้บุคคล ได้รับผลตอบแทนเท่ากับ สิทธิที่ตนจะพึง มีพึงได้ส่วนที่ต้องมีการเรียกคืนเงินเดือน ซึ่งจ่ายเกินไป ก็เพราะส่วนที่เกินยอมเป็น ลาวมิควรได้ อันจะตั้งส่งคืน

นายอำเภอ อิศรางกูร ณ อยุธยา (สิงห์บุรี) : การเรียกคืนโดยประกาศ สอบซึ่งเขา สอบ ได้เช่นนั้น เป็นความ

ยุติธรรมดีแล้วหรือประการใด

นายทองดี ณ กาฬสินธุ์ (เลขานุกรการรัฐมนตรีว่าการ กระทรวง ธรรมการ) : การที่กระทรวงธรรมการได้ เรียกคืน ก็เพราะเหตุว่าระเบียบมีอยู่แล้ว บุคคลใดที่ตนไม่มีสิทธิที่จะสอบตามขั้นที่ ตนสอบนั้น เมื่อสอบได้ก็ไม่มีสิทธิที่จะ บรรจุกุศล เพราะเหตุฉะนั้นในเมื่อทางอำเภอ ได้ส่งบรรจุกุศล ไปโดยความเข้าใจผิดใน วิชาฐานะของครัวประชาชนนั้น ก็จำเป็น จะต้องส่งลดขั้นเงินเดือนตามเดิม

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : กระทั่งต่อไปของนายเสกกล เจตสมมา เรื่อง อากรค่าน้ำแหและเรือผีหลอก

นายเสกกล เจตสมมา (ระยอง) : กระทั่งข้าพเจ้า ขอถอน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : กระทั่งต่อไปของนายเสกกล เจตสมมา เรื่อง อากรค่าน้ำฝ้าบางเกียดเคย

นายเสกกล เจตสมมา (ระยอง) : กระทั่งข้าพเจ้าขอถอน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : กระทั่งต่อไปของนายตาบสงวน พยุงพงศ์ เรื่องเบ็ดธนาณัติที่อำเภออรัญญประเทศ

ค. สงวน พยุงพงศ์ (ปราจีนบุรี) : ข้าพเจ้าขอตั้งกระ ทั่งตาม ท่าน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐกิจ ทั้ง
ต่อไป

ด้วยอำเภอ ๑ รัฐ ๑ ประเทศ ได้มี
ประชาชน และมีการค้าติดต่อกับต่าง
จังหวัดมากขึ้น ทั้งอำเภอใหม่ได้มีเทศบาล
ตำบล แต่ไม่สะดวกในการส่งเงินทาง
ไปรษณีย์จึงขอเรียนถามรัฐบาลว่า ได้คำ
ริจะเปิดธนาคารในอำเภอที่กล่าวข้าง
หรือไม่

ท.อ. พระบริภัณฑ์ยุทธกิจ (รัฐ
มนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐกิจ) :
เป็นความดำริของรัฐบาลอยู่แล้ว

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
หมควาระกระทู้ต่อไปขอให้พิจารณาร่าง
พระราชบัญญัติเปลี่ยนแปลงเขตจังหวัด
นครราชสีมาและจังหวัดบุรีรัมย์ พุทธ
ศักราช ๒๔๘๓ ของรัฐบาล

ขุนสมาหารหิตะคดี(รัฐมนตรี):
รัฐบาลขอเสนอร่างพระราชบัญญัติฉบับ
นี้ขึ้นมา ก็เพื่อจะโอนตำบลโคกสะอาด
ในจังหวัดนครราชสีมา มาไว้ในเขต
จังหวัดบุรีรัมย์

การเปลี่ยนแปลงเขตจังหวัดเช่นนี้
จำเป็นจะต้องทำเป็นพระราชบัญญัติหวัง
ว่าสภาฯ นี้คงจะรับหลักการ

นายพัน พรหมพิทักษ์ (บุรีรัมย์) :

เรื่องในข่าวเจ้าสงสัย คือเกี่ยวกับเรื่อง
ข้าพเจ้าได้ตั้งต่อกับราษฎรแล้วก็ได้ติดต่อ
กับกระทรวงมหาดไทย แล้วก็นำเรื่อง
นี้ระบุไว้แต่เพียงตำบลโคกสะอาดซึ่งเป็น
ตำบลที่ตั้งชนใหม่ ซึ่งมีในเขตประมาณ
๑๐ หมู่บ้าน แต่ว่าราษฎรที่ร้องเรียนมา
ทางรัฐบาลมี ๓ ตำบล คือตำบลสาหร่าย
ตำบลบ้านม่วง ตำบลกระเบื้อง จึงสงสัย
ว่าในร่างพระราชบัญญัตินี้จะ ไม่สมบูรณ์
ตามคำร้องเรียนของราษฎร จึงขอประ-
ทานให้ทางรัฐบาลชี้แจงให้เป็นที่เข้าใจ

ขุนสมาหารหิตะคดี(รัฐมนตรี):
เรื่องนี้เป็นเรื่องที่ทางจังหวัดนครราชสีมา
กับจังหวัดบุรีรัมย์มีความเห็น ไม่ตรงกัน
คือทางจังหวัดนครราชสีมาที่มีความเห็น
ควรจะแยกเขตที่อยู่ใน อำเภอพิมายออก
เป็นอีกอำเภอหนึ่ง แล้วก็นำส่วนทาง
จังหวัดบุรีรัมย์ เห็นว่าควรจะ โอนตำบล
เหล่านี้ คือให้ตำบลสาหร่าย ซึ่งมีอยู่ ๑๔
หมู่บ้าน แล้วก็ตามตำบลชุมมี ๑๓ หมู่บ้าน
รวมเป็น ๒๗ หมู่บ้าน ซึ่งเราเรียกว่าโคก
สะอาดนั้น ทางจังหวัดบุรีรัมย์เห็นว่าควร
จะโอนไปยังอำเภอลำปลายมาศ ที่นี้ที่มา
ได้เดียวกันเองเช่นนั้น ทางราชการส่วน
กลางเห็นว่า เพื่อตัดปัญหาให้หมดไป จึง
ได้ส่งข้าหลวงประจำจังหวัดไปสำรวจ

ข้าหลวงได้ไปสำรวจถึงในกำแพงกัมเขก
 แตนติดต่อกับราษฎร แล้วก็ได้พิจารณา
 แล้วเห็นว่าเป็นที่พอใจของราษฎร และ
 ทางราชการด้วย ที่นี้ ๑๗ หมู่บ้านที่โอน
 มาดูแลเมืองราว ๑,๖๐๐ คน และที่นี้
 มีปัญหาอีกนิดหน่อย คือตำบลที่เรียกว่า
 กระเบื้องนอก หรือถิ่นกระเบื้องนอก
 ทางจังหวัดนครราชสีมาเห็นว่าเมื่อโอนมา
 แล้ว ก็ขอให้โอนตำบลเหล่านั้นด้วย แต่
 ทางราชการพิจารณาแล้วเห็นว่าถ้าโอนมา
 แล้วจะห่างไกลกันเกินไป เมื่อเป็นเช่น
 นั้น หวังว่าผู้แทนราษฎรจังหวัดบุรีรัมย์
 คงจะเข้าใจเรื่องนดียงชน

นายพัน พรหมพิทักษ์ (บุรีรัมย์):

เรื่องนี้จะผูกไป ถ้าจะสาวไปถึงความ
 เห็นของข้าหลวงประจำจังหวัดบุรีรัมย์
 และจังหวัดนครราชสีมาแล้ว เรื่องนี้เกิด
 มาตั้งแต่สมัย พ.ศ. ๒๔๗๕ จนกระทั่งมา
 ถึงสมัยข้าพเจ้า ก็ได้ร่วมมือร้องขอ
 ความกรุณาต่อรัฐบาล ข้าพเจ้าเห็นใจ
 ท่าน รัฐมนตรี ที่ทราบข้อเท็จจริงจาก
 ราษฎร ความจริงไม่ไกลเกินไป แต่หาก
 ว่ารับโอนเพียงตำบลโคกสะอาดมาเท่านั้น
 ราษฎรก็ได้รับความสะดวกเป็นน้อย
 ส่วนที่เหลืออยู่ก็ยังไม่ได้รับความลำบาก
 และระยะไปทางพิมายตั้งร้อยกว่าเส้น

และผูกใจจะตั้งข้ามลำน้ำมูล เรื่องนี้
 ข้าพเจ้าหวังว่า ท่านผู้แทน ราษฎรจังหวัด
 นครราชสีมา นายเอี่ยม สุภาพกุล ซึ่งเป็น
 ผู้แทนเขตนั้นคงจะให้ความจริง ว่าราษฎร
 ที่ร้องเรียนขอโอนเขต ไปถึงกิ่งลำปลาย
 มาศได้รับความลำบากยากเย็น อย่างไร
 แต่อย่างไรก็ดีในหลักการและเหตุผลใน
 ร่างพระราชบัญญัตินี้ สภา ฯ นี้คงจะ
 วินิจฉัยได้ว่า การกระทำของเราในอันที่
 จะให้ความสะดวกแก่ราษฎร และร่าง
 พระราชบัญญัตินี้ ออกมาก็เพื่อให้ความ
 สะดวกแก่ราษฎรแล้ว ก็หวังว่าสภา ฯ นี้
 คงจะเห็นใจชาวราษฎรใน ๓—๔ ตำบล
 นั้น ด้วยเหตุนี้ข้าพเจ้าจึงขอวิงวอนทาง
 รัฐบาลและสภา ฯ นี้ว่า ถึงอย่างไรก็ตาม
 ขอได้พิจารณาถึงความมุ่งหมายของราษฎร
 ที่ได้ร้อง เพราะเราจะพึงแต่ความเห็น
 ของทางฝ่ายราชการทางเดียวหาพอไม่
 และมีเหตุการณ์บางประการซึ่งข้าพเจ้าเห็น
 ว่าไม่จำเป็นจะต้องนำมากล่าวในสภา ฯ นี้
 จึงขอวิงวอน คณะรัฐบาลและสภา ฯ นี้
 ให้อนุมัติเขตทั้ง ๓ ตำบลที่ได้กล่าวมา
 แล้วนั้น โอนไปอยู่กิ่งลำปลายมาศ เพื่อ
 ความร่มเย็นเป็นสุขของราษฎร และวง
 ราชการให้ได้รับความสะดวกยิ่งขึ้น

ขุนสมุหราชพิธี (รัฐมนตรี) :
 ที่ท่านผู้แทนผู้นั้น กล่าว ก็เป็นเรื่องที่น่า
 เห็นใจ แต่ว่าเราทำงานในทางส่วนกลาง
 เราพิจารณาข้อเท็จจริงทางภูมิภาคทุกฝ่าย
 ๕๗๑
 ๕๗๒
 ๕๗๓
 ๕๗๔
 ๕๗๕
 ๕๗๖
 ๕๗๗
 ๕๗๘
 ๕๗๙
 ๕๘๐
 ๕๘๑
 ๕๘๒
 ๕๘๓
 ๕๘๔
 ๕๘๕
 ๕๘๖
 ๕๘๗
 ๕๘๘
 ๕๘๙
 ๕๙๐
 ๕๙๑
 ๕๙๒
 ๕๙๓
 ๕๙๔
 ๕๙๕
 ๕๙๖
 ๕๙๗
 ๕๙๘
 ๕๙๙
 ๖๐๐
 ๖๐๑
 ๖๐๒
 ๖๐๓
 ๖๐๔
 ๖๐๕
 ๖๐๖
 ๖๐๗
 ๖๐๘
 ๖๐๙
 ๖๑๐
 ๖๑๑
 ๖๑๒
 ๖๑๓
 ๖๑๔
 ๖๑๕
 ๖๑๖
 ๖๑๗
 ๖๑๘
 ๖๑๙
 ๖๒๐
 ๖๒๑
 ๖๒๒
 ๖๒๓
 ๖๒๔
 ๖๒๕
 ๖๒๖
 ๖๒๗
 ๖๒๘
 ๖๒๙
 ๖๓๐
 ๖๓๑
 ๖๓๒
 ๖๓๓
 ๖๓๔
 ๖๓๕
 ๖๓๖
 ๖๓๗
 ๖๓๘
 ๖๓๙
 ๖๔๐
 ๖๔๑
 ๖๔๒
 ๖๔๓
 ๖๔๔
 ๖๔๕
 ๖๔๖
 ๖๔๗
 ๖๔๘
 ๖๔๙
 ๖๕๐
 ๖๕๑
 ๖๕๒
 ๖๕๓
 ๖๕๔
 ๖๕๕
 ๖๕๖
 ๖๕๗
 ๖๕๘
 ๖๕๙
 ๖๖๐
 ๖๖๑
 ๖๖๒
 ๖๖๓
 ๖๖๔
 ๖๖๕
 ๖๖๖
 ๖๖๗
 ๖๖๘
 ๖๖๙
 ๖๗๐
 ๖๗๑
 ๖๗๒
 ๖๗๓
 ๖๗๔
 ๖๗๕
 ๖๗๖
 ๖๗๗
 ๖๗๘
 ๖๗๙
 ๖๘๐
 ๖๘๑
 ๖๘๒
 ๖๘๓
 ๖๘๔
 ๖๘๕
 ๖๘๖
 ๖๘๗
 ๖๘๘
 ๖๘๙
 ๖๙๐
 ๖๙๑
 ๖๙๒
 ๖๙๓
 ๖๙๔
 ๖๙๕
 ๖๙๖
 ๖๙๗
 ๖๙๘
 ๖๙๙
 ๗๐๐
 ๗๐๑
 ๗๐๒
 ๗๐๓
 ๗๐๔
 ๗๐๕
 ๗๐๖
 ๗๐๗
 ๗๐๘
 ๗๐๙
 ๗๑๐
 ๗๑๑
 ๗๑๒
 ๗๑๓
 ๗๑๔
 ๗๑๕
 ๗๑๖
 ๗๑๗
 ๗๑๘
 ๗๑๙
 ๗๒๐
 ๗๒๑
 ๗๒๒
 ๗๒๓
 ๗๒๔
 ๗๒๕
 ๗๒๖
 ๗๒๗
 ๗๒๘
 ๗๒๙
 ๗๓๐
 ๗๓๑
 ๗๓๒
 ๗๓๓
 ๗๓๔
 ๗๓๕
 ๗๓๖
 ๗๓๗
 ๗๓๘
 ๗๓๙
 ๗๔๐
 ๗๔๑
 ๗๔๒
 ๗๔๓
 ๗๔๔
 ๗๔๕
 ๗๔๖
 ๗๔๗
 ๗๔๘
 ๗๔๙
 ๗๕๐
 ๗๕๑
 ๗๕๒
 ๗๕๓
 ๗๕๔
 ๗๕๕
 ๗๕๖
 ๗๕๗
 ๗๕๘
 ๗๕๙
 ๗๖๐
 ๗๖๑
 ๗๖๒
 ๗๖๓
 ๗๖๔
 ๗๖๕
 ๗๖๖
 ๗๖๗
 ๗๖๘
 ๗๖๙
 ๗๗๐
 ๗๗๑
 ๗๗๒
 ๗๗๓
 ๗๗๔
 ๗๗๕
 ๗๗๖
 ๗๗๗
 ๗๗๘
 ๗๗๙
 ๗๘๐
 ๗๘๑
 ๗๘๒
 ๗๘๓
 ๗๘๔
 ๗๘๕
 ๗๘๖
 ๗๘๗
 ๗๘๘
 ๗๘๙
 ๗๙๐
 ๗๙๑
 ๗๙๒
 ๗๙๓
 ๗๙๔
 ๗๙๕
 ๗๙๖
 ๗๙๗
 ๗๙๘
 ๗๙๙
 ๘๐๐
 ๘๐๑
 ๘๐๒
 ๘๐๓
 ๘๐๔
 ๘๐๕
 ๘๐๖
 ๘๐๗
 ๘๐๘
 ๘๐๙
 ๘๑๐
 ๘๑๑
 ๘๑๒
 ๘๑๓
 ๘๑๔
 ๘๑๕
 ๘๑๖
 ๘๑๗
 ๘๑๘
 ๘๑๙
 ๘๒๐
 ๘๒๑
 ๘๒๒
 ๘๒๓
 ๘๒๔
 ๘๒๕
 ๘๒๖
 ๘๒๗
 ๘๒๘
 ๘๒๙
 ๘๓๐
 ๘๓๑
 ๘๓๒
 ๘๓๓
 ๘๓๔
 ๘๓๕
 ๘๓๖
 ๘๓๗
 ๘๓๘
 ๘๓๙
 ๘๔๐
 ๘๔๑
 ๘๔๒
 ๘๔๓
 ๘๔๔
 ๘๔๕
 ๘๔๖
 ๘๔๗
 ๘๔๘
 ๘๔๙
 ๘๕๐
 ๘๕๑
 ๘๕๒
 ๘๕๓
 ๘๕๔
 ๘๕๕
 ๘๕๖
 ๘๕๗
 ๘๕๘
 ๘๕๙
 ๘๖๐
 ๘๖๑
 ๘๖๒
 ๘๖๓
 ๘๖๔
 ๘๖๕
 ๘๖๖
 ๘๖๗
 ๘๖๘
 ๘๖๙
 ๘๗๐
 ๘๗๑
 ๘๗๒
 ๘๗๓
 ๘๗๔
 ๘๗๕
 ๘๗๖
 ๘๗๗
 ๘๗๘
 ๘๗๙
 ๘๘๐
 ๘๘๑
 ๘๘๒
 ๘๘๓
 ๘๘๔
 ๘๘๕
 ๘๘๖
 ๘๘๗
 ๘๘๘
 ๘๘๙
 ๘๙๐
 ๘๙๑
 ๘๙๒
 ๘๙๓
 ๘๙๔
 ๘๙๕
 ๘๙๖
 ๘๙๗
 ๘๙๘
 ๘๙๙
 ๙๐๐
 ๙๐๑
 ๙๐๒
 ๙๐๓
 ๙๐๔
 ๙๐๕
 ๙๐๖
 ๙๐๗
 ๙๐๘
 ๙๐๙
 ๙๑๐
 ๙๑๑
 ๙๑๒
 ๙๑๓
 ๙๑๔
 ๙๑๕
 ๙๑๖
 ๙๑๗
 ๙๑๘
 ๙๑๙
 ๙๒๐
 ๙๒๑
 ๙๒๒
 ๙๒๓
 ๙๒๔
 ๙๒๕
 ๙๒๖
 ๙๒๗
 ๙๒๘
 ๙๒๙
 ๙๓๐
 ๙๓๑
 ๙๓๒
 ๙๓๓
 ๙๓๔
 ๙๓๕
 ๙๓๖
 ๙๓๗
 ๙๓๘
 ๙๓๙
 ๙๔๐
 ๙๔๑
 ๙๔๒
 ๙๔๓
 ๙๔๔
 ๙๔๕
 ๙๔๖
 ๙๔๗
 ๙๔๘
 ๙๔๙
 ๙๕๐
 ๙๕๑
 ๙๕๒
 ๙๕๓
 ๙๕๔
 ๙๕๕
 ๙๕๖
 ๙๕๗
 ๙๕๘
 ๙๕๙
 ๙๖๐
 ๙๖๑
 ๙๖๒
 ๙๖๓
 ๙๖๔
 ๙๖๕
 ๙๖๖
 ๙๖๗
 ๙๖๘
 ๙๖๙
 ๙๗๐
 ๙๗๑
 ๙๗๒
 ๙๗๓
 ๙๗๔
 ๙๗๕
 ๙๗๖
 ๙๗๗
 ๙๗๘
 ๙๗๙
 ๙๘๐
 ๙๘๑
 ๙๘๒
 ๙๘๓
 ๙๘๔
 ๙๘๕
 ๙๘๖
 ๙๘๗
 ๙๘๘
 ๙๘๙
 ๙๙๐
 ๙๙๑
 ๙๙๒
 ๙๙๓
 ๙๙๔
 ๙๙๕
 ๙๙๖
 ๙๙๗
 ๙๙๘
 ๙๙๙
 ๑๐๐๐

จึงว่ายนรัฐสวัสดิการครั้งหนึ่ง ถ้ากรุณาตกลงในชั้นกรรมวิธีการได้ก็ยิ่งดีกว่าที่จะไปพูดที่กระทรวง

ขุนสมุหราชพิธี (รัฐมนตรี) :
 สำหรับข้าพเจ้าเอง เรียนอย่างตรง ๆ ว่า ถ้ามีทางไปได้ก็ไม่เคยขัดข้องเลย แต่ว่ามีหลักการเรามีว่า โอนตำบลโคกสะอาดอย่างเด็ดขาด ที่เรารับหลักการก็รับเฉพาะตำบลโคกสะอาด ส่วนจะเป็นประโยชน์อย่างอื่น ซึ่งแปรญัตติได้รอบตัวแล้ว ข้าพเจ้าถือโอกาสเต็มที่ อย่างที่เห็นได้อย่างเมื่อ ๒-๓ วันนั้น แต่สำหรับอันนี้จะแปรญัตติไปตำบลอื่น ๆ ก็เห็นว่าจะเป็นไปไม่ได้

นายพัน พรหมพิทักษ์กุล (บุรีรัมย์) :
 คำว่า โอนตำบลโคกสะอาดนั้น เป็นข้อความซึ่งบัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติ แต่ในหลักการนั้น เพื่อปรับปรุงเขตจังหวัดให้เหมาะสมกับสภาพและความเจริญของบ้านเมืองข้าพเจ้าจึงหวังว่าท่านรัฐมนตรีคงกรุณาได้

พ.ต. หลวงเชวงศักดิ์สงคราม (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย) :
 ปัญหาเรื่องเขตแดนระหว่างจังหวัดนั้น เราได้เคยพิจารณากันมาครั้งหนึ่งเป็นครั้งใหญ่โดยสภา ฯ นี้ และ

นายพัน พรหมพิทักษ์กุล (บุรีรัมย์) :
 เราจะพูดกันในชั้นรัฐบาลก็ไม่เหมาะสมด้วยเหตุผล หากว่าเราจะพูดกันในร่างพระราชบัญญัตินี้ก็เพื่อให้เป็นไปในชั้นกรรมวิธีการ และข้าพเจ้าเห็นว่าไม่ใช่เรื่องร้ายแรงอะไร กลับจะเป็นประโยชน์แก่ทางฝ่ายบริหารเสียอีก เพราะจะโอนราษฎรมาให้ ใกล้กับเจ้าพนักงาน ซึ่งเป็นประโยชน์ในทางบริหาร แม้ว่าจะทำ ความลำบากในการค้นคว้าดูแผนที่ว่าเขตใดอยู่ตรงไหนสักหน่อย แต่ก็เหมาะสมก็จะทำประโยชน์ ให้แก่บ้านเมืองจึงขอ

ครั้งนั้นก็ให้พิจารณา รวม ทั้งผู้แทน ทุกฝ่าย แสดงความคิดเห็นว่าในครั้งนั้นจะไม่แก้ไขอีกเป็นการหมิ่นหมิ่น ด้วยเหตุนี้เองเราจึงระมัดระวัง แต่อย่างไรก็ตาม เมื่อปรากฏว่าจะเปลี่ยนแปลง เขตแดน ระหว่างจังหวัดบุรีรัมย์ และ นครราชสีมา โดยเฉพาะอย่างยิ่งตำบล โทกสะอาดและตำบลอีก ๒ ตำบลนั้นเราก็พิจารณาข้อเท็จจริงด้วยกันทั้งสองฝ่าย และตามที่แสดงมาก็เห็นว่าเรามีความจำเป็นที่จะโอนในตำบลเดียว ถ้าหากว่าไม่ตกลงหลักการนี้จะต้องกลับไปพิจารณากันใหม่แล้วจะไม่แล้วเสร็จในคราวนี้ จะต้องเลื่อนไปว่ากันใหม่

นายเอี่ยม สุภาพกุล (นครราชสีมา) : เรื่องนี้เกี่ยวกับเขตเลือกตั้งข้าพเจ้าด้วย ข้าพเจ้าผู้หนึ่งที่ได้รับคำร้องทุกข์ จากราชฎาร ในเรื่องแบ่งเขตนี้ การที่ได้มีการแบ่งเขตก็เนื่อง จากทางรถไฟตัดผ่านไป จึงเป็นเหตุให้เกิดข้อร้องเรียนเขตนี้ อำเภอมายตั้งมาหลายร้อยปีแล้ว แต่ก่อนไม่มีใครร้องเรียนมา ร้องเรียนภายหลังเมื่อเหตุการณ์เกิดขึ้น และการที่ทางราชการจะโอนแต่ ๑๗ หมู่บ้านเช่นนี้ ข้าพเจ้าเห็นว่ายังจะให้ความสะดวกไม่พอ ถ้าจะโอนกันและทำกัน

จริง ๆ โดยเฉพาะแล้ว น่าจะพิจารณาให้มาก และถ้าหากว่ารัฐบาลสอบไม่ชัด จะกรุณาเดิน ไปสอบอีกหนหนึ่ง พร้อมกับผู้แทนทั้งข้าหลวงประจำจังหวัดที่อยู่ใกล้เคียงกัน นี้ขอร้องให้รัฐบาลกรุณาอีกสักหนหนึ่งจะได้หรือไม่

ขุนสมานหารทิศคดี (รัฐมนตรี) : ว่ากันอย่าง ๆ เมื่อทางผู้แทนทั้งสองเขตแดนคิดใจอยู่อย่างนี้ รัฐบาลก็พร้อมที่จะถอนไปพิจารณาให้ แต่ว่าขอเชิญท่านทั้งสอง ไปร่วม การ ประชุมด้วย แล้วเมื่อเข้ามาก็จะไม่มีปัญหาอะไร เพราะฉะนั้นรัฐบาลขอถอน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : รัฐบาลขอถอน จะมีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น

ไม่มีสมาชิกคัดค้าน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ข้าพเจ้าถือว่าที่ประชุมอนุมัติ

ข้าพเจ้าได้รับ ญัตติ ของรัฐบาลมีความว่า ขอเปลี่ยนแปลงระเบียบวาระ คือขอให้สภา ฯ นำระเบียบวาระญัตติ ร่างกฎหมายของรัฐบาลที่จะพิจารณาในวาระที่ ๑ ขึ้นพิจารณาก่อน แล้วจึงพิจารณาร่างกฎหมายของรัฐบาลในวาระที่ ๒ และที่ ๓

ต่อไป จะมีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น
ไม่มีสมาชิกคัดค้าน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น
ข้าพเจ้าถือว่าที่ประชุมเห็นอนุมัติ

ในวาระต่อไป ขอให้พิจารณาร่าง
พระราชบัญญัติป้องกันการกระทำไรเกิน
ควร (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๔๘๓
ของรัฐบาล

พ.อ. พระบริภัณฑ์ยุทธกิจ(รัฐ-
มนตรีว่าการ กระทรวงเศรษฐการ) :
รัฐบาลขอเสนอร่างพระราชบัญญัติป้อง
กันการกระทำไรเกินควร (ฉบับที่ ๒)
พุทธศักราช ๒๔๘๓ โดยมีหลักการ ๓
ประการ คือ

๑. เพื่อให้อำนาจคณะกรรมการ
ส่วนภูมิภาคในการประกาศตั้งราคาสูงสุด
และแสดงราคาสิ่งของ

๒. ภัยให้อำนาจเจ้าพนักงานสอบ
สวนดำเนินการสอบสวนผู้กระทำผิด

๓. ลดกำหนดโทษให้น้อยลง
เพื่อให้เจ้าพนักงาน เปรียบเทียบได้ด้วย

นอกจากเหตุผลซึ่งได้บันทึกเสนอ
สภาฯ แล้ว ข้าพเจ้าใคร่จะชี้แจงรายละเอียด
ตั้งต่อไปนี้ คือ

ตามพระราชบัญญัติฉบับเดิมนี้

เมื่อได้ปฏิบัติไปแล้ว ไม่มีความสะดวก
พอ กล่าวคือ ในการประกาศตั้งราคาสูง
สุด คณะกรรมการส่วนภูมิภาคยังไม่มี
สิทธิ์ที่จะประกาศได้ จะต้องขออนุญาต
กรรมการส่วนกลางก่อนจึงจะดำเนินการ
ได้ พระบัญญัติฉบับนี้แก้ไขให้มีความ
สะดวกยิ่งขึ้น

อีกประการหนึ่ง เมื่อได้มีผู้กล่าว
หาว่ากระทำไรเกินควรแล้ว เจ้าพนักงาน
ยังไม่มีอำนาจที่จะสอบสวนได้ จะต้อง
มาตกลงต่อกรรมการส่วนภูมิภาคก่อน
เมื่อกรรมการส่วนภูมิภาคได้พิจารณาแล้ว
อาจจะให้ยกคำกล่าวหาขึ้นหรือตัดเงื่อนไข
หรือมีคำสั่งให้คืนเงินแก่ผู้ซื้อไป หรือ
เมื่อเห็นสมควร จะฟ้องศาล จึงสั่งให้
นำการสอบสวนดำเนินคดีต่อไป) ในร่าง
พระราชบัญญัติฉบับนี้ให้อำนาจทำการ
สอบสวนได้ทันที เมื่อมีผู้กล่าวหาว่า
กระทำไรเกินควร

ในประการที่ ๓ โทษนั้นมากไป
จึงได้ลดโทษเบาลงมา เพื่อให้เจ้าพนักงาน
ได้เปรียบเทียบการลงโทษนั้นได้

ไม่มีสมาชิกคัดค้าน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น
ข้าพเจ้าขอให้ที่ประชุมวินิจฉัย ผู้ใด

เห็นว่าควร จะรับ หลักการ แห่ง ร่าง พระ
ราชบัญญัตินี้ไว้ พงษาวัดต่อไป ขอได้
โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือพร้อมเพรียง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
ไม่เห็นด้วยไม่มี พร้อมเพรียง สังกะ
กรรมาธิการสามัญหรือวิสามัญ

พ.อ. พระบริภัณฑ์ยุทธกิจ(รัฐ-
มนตรีว่าการ กระทรวง เศรษฐ การ) :
ขอกรรมาธิการวิสามัญ ๗ นาย

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
ทางรัฐบาลขอให้ตั้งกรรมาธิการ วิสามัญ
จะมีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น
ไม่มีสมาชิกคัดค้าน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
เมื่อ ไม่มีผู้ใดมีความเห็น เป็น อย่างอื่น
ข้าพเจ้าถือว่าที่ประชุมนี้ อนุมัติ ให้ ตั้ง
กรรมาธิการวิสามัญ กรรมาธิการมีจำ-
นวน ๗ นาย จะมีผู้ใดมีความเห็นเป็น
อย่างอื่น

ไม่มีสมาชิกคัดค้าน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
เมื่อ ไม่มีผู้ใดมีความเห็น เป็น อย่างอื่น
ข้าพเจ้าถือว่าที่ ประชุมนี้ อนุมัติ ให้ มี
กรรมาธิการวิสามัญ ๗ นาย

พ.อ. พระบริภัณฑ์ยุทธกิจ(รัฐ-

มนตรีว่าการ กระทรวง เศรษฐ การ) :
รัฐบาลขอเสนอ ๓ นาย คือ นายเดือน
บุญนาค หลวงประภคิตติสหกรณ์ นาย
อุไทย พินทุโยธิน

นายเฉลา เตลาณนท์(ตราด) :
ข้าพเจ้าขอเสนอ นายทองม้วน อัครถาวร
มีสมาชิกรับรอง
นายธวัช สุประภาตะนันท์
(สระบุรี) : ข้าพเจ้าขอเสนอ นายเสียง
ไชยกาล

มีสมาชิกรับรอง
นายผล แสนสระดี (ขอนแก่น) : ข้าพเจ้าขอเสนอ นายชิต เวช-
ประสิทธิ์

มีสมาชิกรับรอง
ร.ท. ชุนสกรไพโรพิสิษฐ์ (อุดร
ธานี) ข้าพเจ้าขอเสนอ นายทองพูน
อังกินันท์

มีสมาชิกรับรอง
เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร :
รายนามกรรมาธิการมีดังต่อไปนี้ ๑. นาย
เดือน บุญนาค ๒. หลวงประภคิตติสหกรณ์
๓. นายอุไทย พินทุโยธิน ๔. นาย
ทองม้วน อัครถาวร ๕. นายเสียง ไชย-
กาล ๖. นายชิต เวชประสิทธิ์ ๗. นาย
ทองพูน อังกินันท์

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
แปรญัตติกายในคราวนี้

พ.อ. พระบริภัณฑ์ยุทธกิจ(รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐการ) : รัฐ-
บาลขอแปรญัตติกายใน ๑ วัน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
ทางรัฐบาลขอแปรญัตติกายใน ๑ วัน จะ
มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น

ไม่มีสมาชิกคัดค้าน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น
ข้าพเจ้าถือว่าที่ประชุมนี้อนุมัติให้แปร
ญัตติกายใน ๑ วัน

ในวาระต่อไป ขอให้พิจารณาร่าง
พระราชบัญญัติควบคุมยาง (ฉบับที่ ๒)
พุทธศักราช ๒๔๘๓ ของรัฐบาล

น.อ. พระเวชยันตรังสฤษฏี
(รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรรา-
ชการ) : รัฐบาลขอเสนอร่างพระราช
บัญญัติควบคุมยาง (ฉบับที่ ๒) พุทธ
ศักราช ๒๔๘๓ เพื่อสภาฯ ได้วินิจฉัย
ออกเป็นพระราชบัญญัติไว้ต่อไป โดย
มีหลักการอยู่ว่า เพื่อแก้ไขอัตราค่า
ธรรมเนียมในการออกไปกำกับคุ้มครองและ
ใบสุทธิยาง

เหตุผล โดยเหตุที่ราคาขางพารา
ซึ่งซื้อขายกันภายในประเทศ และที่ส่ง
ออกไปจำหน่ายนอกประเทศเวลานี้ ได้มี
ราคาสูงขึ้น จึงควรปรับปรุงอัตราค่า
ธรรมเนียมในการออกไปกำกับคุ้มครองและ
ใบสุทธิยาง ซึ่งแต่เดิมได้วางไว้ในอัตรา
อย่างต่ำ เพื่อให้เหมาะสมกับราคาขางใน
ขณะนี้

นายเฉลา เตาลานนท์ (ตราด) :

ก่อนที่สภาฯ จะรับหลักการแห่งพระราช
บัญญัตินี้ ข้าพเจ้ามีความสงสัยอยู่ว่า ใน
เรื่องขางนี้ เวลานี้ราคาได้สูงขึ้นจริง แต่
ทว่าต่อไปภายหน้า ราคาขางจะลดลงแล้ว
เช่นนี้ อัตราค่าธรรมเนียมจะลดลงหรือไม่
แต่เดิมการขางขาง พ่อค้าขางได้ล้มจม
มาแล้วหลายครั้งหลายหน เพราะราคาขาง
ต่ำ แต่เวลานี้สูงขึ้นจริง ต่อไปภายหน้า
ลดลง ค่าธรรมเนียมจะลดลงหรือไม่

น.อ. พระเวชยันตรังสฤษฏี
(รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรรา-
ชการ) : พระราชบัญญัติที่เสนอมานี้
ก็ในนี้พูดว่า แก้ไขอัตราค่าธรรมเนียมใหม่
ขึ้น เพราะฉะนั้นเมื่อราคาขางลดลงแล้ว
รัฐบาลก็ย่อมจะต้องลดลงตามด้วย คือ
ให้เหมาะสมแก่กาละนั้น ๆ ดังจะเห็นได้
ว่า เมื่อก่อนนี้ราคาขางต่ำอยู่ เราก็เก็บ
เพียงขั้นต่ำ

นายโมรา ณ ถลาง (พม่า) :
ข้าพเจ้ายินดีมากที่ได้เห็นร่างพระราชบัญญัติของรัฐบาลเสนอขอมาคอบคument แต่เมื่อได้ฟังคำอภิปราย ได้อ่านเหตุผลและหลักการแล้ว ข้าพเจ้ากลับรู้สึกเสียใจเสียยิ่งกว่า ในหลักการนั้นมีแต่แก้ค่าธรรมเนียมอย่างเดียว แทนที่จะแก้อย่างอื่นด้วย ก่อนนั้นค่าธรรมเนียมหนึ่งเคยมีโลกรมละ ๑ สตางค์ กลายเป็นแก้เป็นโลกรมละ ๕ สตางค์ รู้สึกแพงมากเกินไป ความจริงราษฎรที่ทำอย่างนั้นไม่ได้กำไรจนถึงกับมีโลกรมละ ๕ สตางค์ มีหลายแห่งมีกำไรเล็ก ๆ น้อย ๆ และพอเลี้ยงอาตมาไปวันหนึ่ง ๆ เท่านั้น แต่ว่าการค้าได้กำไรนั้น คนที่ค้าขายนั้นไม่ใช่ราษฎรของเรา เป็นคนกลาง ส่วนราษฎรหรือเจ้าของสวนอย่างที่แท้มีรายได้เพียงเล็กน้อยเท่านั้น พอเลี้ยงตัวไปเท่านั้น ไม่ถึงกับว่ามีกำไรมากมาย เมื่อรัฐบาลมาขึ้นค่าธรรมเนียมจาก ๑ สตางค์เป็น ๕ สตางค์เช่นนั้น รู้สึกว่าค่าธรรมเนียมจะแพงขึ้นถึง ๕ เท่าตัว ราษฎรผู้เป็นเจ้าของสวนอย่างถ่างจะทนอยู่ไม่ไหว และความไม่ราบรื่นของการครองชีพของราษฎรเหล่านี้อาจจะกระทบกระเทือนถึงการค้าขายอย่างอื่น ๆ ซึ่งเราจะไม่เห็นในขณะนี้ เพราะฉะนั้น ข้าพเจ้าจึงเห็น

ว่าร่างพระราชบัญญัตินี้ยังไม่ควรจะรับหลักการ ข้าพเจ้าขอความกรุณาจากรัฐบาลอีกครั้งหนึ่ง หลักการในบางข้อโดยตรงว่า เพื่อแก้ไขอัตราค่าธรรมเนียมถ้าข้าพเจ้าจะแปรญัตติในชั้นกรรมาธิการก็เห็นว่าน่าจะหนักไปสักหน่อยที่จะแปรญัตติให้ได้เช่นนั้น เพราะฉะนั้น ข้าพเจ้าจึงขอวิงวอนว่า ที่รัฐบาลได้แก้ไข ซึ่งข้าพเจ้าไม่ได้ว่าจะไม่ให้เสียเลย แต่โปรดอย่าให้ถึง ๕ เท่าตัวเลย ราษฎรโดยมากไม่ใช่ร่ำรวย ข้าพเจ้าได้พบเห็นได้มีความเป็นอยู่คลุกคลีกับเจ้าของสวนที่เป็นราษฎรคนไทยแท้ ๆ นั้นหาได้ร่ำรวยกับการมีสวนอย่างไม่มี คนที่ร่ำรวยกับการอย่างนั้น โดยมากเป็นคนค้าขาย คือคนกลางนั่นเอง

นายชิต เวชประสิทธิ์ (ภูเก็ต) :
ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขพระราชบัญญัติควบคุมยาง (ฉบับที่ ๒) นี้ ความจริงข้อความในพระราชบัญญัตินี้ก็ไม่มีอะไรมากมาย มีเพียง ๕ มาตรา แล้วมาตราหนึ่ง ๆ ก็มีข้อความเพียงบรรทัดสองบรรทัดเท่านั้น แต่เมื่อได้พิจารณาตัวเนื้อหาแล้ว ข้อความในมาตรา ๓ เป็นเรื่อง ซึ่งจะต้องพิจารณาให้ละเอียด เพราะเพิ่มภาระให้แก่ราษฎร คือการเพิ่ม

ค่าธรรมเนียม ซึ่งความจริงท่านรัฐมนตรี
โทะแสงแล้วว่า แม่จะได้ตั้งอัตราไว้ว่า
จะเก็บในอัตราไม่เกิน ๕ สตางค์ จะออก
กฎกระทรวงเก็บไม่ถึง ๕ สตางค์ก็จริง
แต่ว่าการเพิ่มเช่นนี้ เป็นการเพิ่มภาระ
ให้แก่ราษฎร

ความจริงเรื่องค่าธรรมเนียมที่ท่าน
ผู้มีเกียรติทั้งหลายยอมทราบ ว่า ไม่ใช่
เรื่องภาษี ค่าธรรมเนียมเป็นเรื่องซึ่งเก็บ
เงินจากราษฎร ในการที่ราษฎรมาติดต่อ
กับรัฐบาล เพราะฉะนั้นในการเพิ่มค่า
ธรรมเนียมนี้ เราจะต้องพิจารณาถึง
งานซึ่งรัฐบาลทำให้แก่ราษฎร ข้าพเจ้า
ได้ฟังคำอธิบายของท่าน รัฐมนตรี มา
ตลอดแล้ว ท่านรัฐมนตรียังไม่ได้แสดง
ให้ทราบเลยว่า ในการที่รัฐบาลต้องเพิ่ม
ค่าธรรมเนียมนี้ เพราะเหตุว่ารัฐบาล
ต้องเพิ่มค่าใช้จ่ายในการทำงาน ให้แก่
ราษฎร เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงเห็นว่า
ยังไม่เป็นการสมควรที่จะให้เพิ่มขึ้น
เพราะท่านยังไม่ได้แสดงว่า ท่านจะทำ
งานให้แก่ราษฎรเพิ่มขึ้น

ในการที่ขอเพิ่มค่าธรรมเนียมนี้
ถ้าเราจะเทียบส่วนต่งง่าย ๆ แต่เดิมมา
รัฐบาลเก็บไม่เกินกิโลกรัมละ ๑ สตางค์
มาบัดนี้เพิ่มขึ้นตามร่างที่กำลังพิจารณา

อยู่นี้ไม่เกินกิโลกรัมละ ๕ สตางค์ ขอให้
ท่านผู้มีเกียรติทั้งหลายลองคิดเลขดูอย่าง
ง่าย ๆ การเพิ่มของรัฐบาลเพิ่มตั้ง ๕๐๐
เปอร์เซ็นต์ นี่เป็นเหตุผลส่วนใหญ่แสดง
ให้เห็นว่าไม่เป็นการสมควรอย่างยิ่งที่จะ
รับหลักการแห่งพระราชบัญญัตินี้ และ
ยิ่งกว่านั้นเหตุผลในการที่รัฐบาลได้ส่งมา
ประกอบร่างพระราชบัญญัตินี้ มีว่า เนื่อง
จากราคายางสูงขึ้นในขณะนี้ แต่ราคายาง
สูงขึ้น ตามที่รัฐบาลแสดงมาแล้วว่า กิโล
หนึ่งราวบาท ๕ สตางค์ ความจริงก็ไม่
สูงขึ้นมากกว่าเมื่อก่อนที่มีการ กำจัดยาง
และการที่รัฐบาล จะมาเก็บเพิ่ม ขึ้นตั้ง
๕๐๐ เปอร์เซ็นต์ ก็ยังไม่เป็นการสมควร
มากนัก

การเพิ่มค่า ธรรมเนียมนี้ยัง ทำให้
ข้าพเจ้าสังเกตเห็นเจตนาของ รัฐบาลในการ
ที่จะไม่เลิกการควบคุมยาง ความจริง
ข้อเท็จจริงในขณะนี้ ข้าพเจ้าเชื่อว่า
รัฐบาลคงทราบได้คือว่า ข้อเท็จจริงเมื่อ
ครั้งทำสัญญาจำกัดยางกับเวลานั้นได้เปลี่ยน
แปลงไปมาก ซึ่งรัฐบาลควรจะหาทาง
เลิกการควบคุมยาง เพื่อให้ราษฎรได้ทำ
การค้าขายได้มากขึ้น ข้อเท็จจริงที่ข้าพ-
เจ้าทราบบางประการ มีอยู่ว่า บาง
ประเทศซึ่งไม่สามารถจะซื้อขายได้ แล้ว

ก็พยายามทำอย่างเดียวกัน โดยต้องเสียค่าใช้จ่ายมากกว่าการชดเชยอย่างจริง ถ้าหากว่ารัฐบาลมีความมุ่งหมายจะเพิ่มภาระให้แก่ราษฎรแล้ว ข้าพเจ้าเห็นว่าควรที่จะเพิ่มเป็นภาระมากกว่าแก่ค่าธรรมเนียม คือรัฐบาลควร จะ หาหน ทาง ส่ง ย่าง ให้แก่ประเทศที่ขาดแคลนยางนั้น ข้าพเจ้าเชื่อว่าไม่เฉพาะจะได้ประโยชน์แก่ผู้ทำสวนยางเท่านั้น ภายใญ่ยังจะได้เพิ่มอีกด้วย

นอกจากนั้น ข้าพเจ้าจะ ขอ เรียง ข้อเท็จจริงที่ได้พบมาให้ทราบอีกคือ ในเวลานี้ราษฎรต้องเสียค่าเรือไร ราษฎรผู้ซึ่งทำการปลูกยาง เมื่อเวลามารับโคท่ายาง จะต้องเสียเงินค่าเรือไรให้แก่เจ้าหน้าที่ เงินจำนวนนี้ได้เคยเรียกเก็บกิโลกรัมละ ๑ สตางค์ ถึง ๓ สตางค์ แม้แต่การเก็บเพียงกิโลกรัมละ ๑ สตางค์ถึง ๓ สตางค์นี้ ข้าพเจ้าได้ยื่นราษฎรบันทึกนั้นอยู่ทั่วไปเป็นจำนวนมาก แล้วรัฐบาลยังจะมาเก็บเพิ่มอีกกิโลกรัมละ ๕ สตางค์ ก็ยังจะทำความลำบากให้แก่ราษฎรมากขึ้น และการเรือไรเช่นนั้นนี้เชื่อว่าจะกระทำกันตลอดไป ทำเพียงชั่วขณะหนึ่งเท่านั้น บัดนี้รัฐบาลจะเพิ่มมากกว่าการเรือไร ข้าพเจ้าเชื่อแน่ว่าราษฎรจะได้รับความเดือดร้อน เมื่อราษฎรได้

รับความเดือดร้อนแล้ว ก็หาทางที่จะไปทำสวนยาง 'ความจริงขณะนั้นราษฎรซึ่งทำสวนยาง ไม่ใช่ว่าจะได้รายได้เป็นล่ำเป็นสันอะไรมากมาย คนหนึ่ง มี ยาง สัก ร้อยตัน เงินซึ่งได้จากค่าขายยางนั้นก็ไม่พอที่จะเลี้ยงชีพไปได้ตลอดปี และงานที่เขาทำก็เป็นงานอดิเรกเท่านั้น การที่เขาเป็นงานอดิเรกนี้ เมื่อมากระทบกับภาระหนักเช่นนั้น เขายาจจะเลิกอาชีพเช่นนั้นก็ได้

นอกจากนั้น ถ้าจะ พูดถึง การ ช่วยเหลือผู้ทำสวนยาง ข้าพเจ้าเห็นว่า ถ้าจะเทียบส่วนกับการ ประกอบ อาชีพอย่างอื่น ดังเช่น การทำนา ก็ รัฐบาลไม่ได้ช่วยเหลือในการประกอบอาชีพการก้าสวนยางเลย ยิ่งกว่านั้นรัฐบาลยังทำการจำกัดอย่างให้เป็นการเดือดร้อนอีก ส่วนการทำนา รัฐบาลมีการชลประทานและสหกรณ์ช่วยเหลือ แต่ตรงกันข้าม การทำยางรัฐบาล ไม่ได้ช่วยเหลือถึง เช่นนั้น รัฐบาลยังจะเพิ่มค่าธรรมเนียมให้มากขึ้นอีก

ตามที่ข้าพเจ้าได้อธิบายมานี้ รัฐบาลเสนอพระราชบัญญัติ ฉบับนี้ มาเพื่อแก้ไขค่าธรรมเนียม แต่ไม่ใช่เป็นการแก้ไขเพียงเท่านั้น ความจริงรัฐบาลเพิ่ม

ค่าธรรมเนียมนั้น และเป็นเรื่องที่รัฐบาล
คั่งการภาษีจากผู้ทำสวนยาง เพราะนะ-
นั้นรัฐบาลแก้ไขพระราชบัญญัตินี้ ไม่
ตรงกับรูปการณ์และวัตถุประสงค์ ข้าพ-
เจ้าจึงเห็นว่า ไม่ควร จะรับ หลักการแห่ง
ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้

น.อ. พระ เวช ยันตรัง สฤญ
(รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและ
การ) : ตามที่ท่านสมาชิกมีความสงสัย
อยู่ว่า การที่เก็บเป็นค่าธรรมเนียม แล้ว
รัฐบาลไม่ได้เพิ่มค่า ใช้ จ่าย เพิ่ม เกิน ขึ้น
และรัฐบาล ไม่ได้ ทำ การ บำรุง หรือ ช่วย
เหลือราษฎรเจ้าของ สวนยาง ประการใด
เรื่องนี้ขอชี้แจงว่า ในเวลา^{นี้} รัฐบาล ได้
พยายามค้นหาหาพันธุ์ที่ดี ให้ แก่เจ้าของ
สวนยาง ได้ทำสวนยางตัวอย่างขึ้น

นอกจากนั้น ในเวลา^{นี้} ที่ท่านว่า
ค่าใช้ จ่าย ก็ ไม่ มาก ขึ้น สำหรับ ชอน ก
คือ เนื่องจาก เรา จะต้อง มี เจ้าหน้า ที่ ไป
สอบสวนยางว่า ได้ กระทำ กัน ถูก ต้อง ตาม
ลักษณะหรือไม่ และเพื่อช่วยแนะนำ ให้
ราษฎร ได้ ปลูก พันธุ์ ยาง ให้ ดี ขึ้น และมี
วิธีการบำรุง ให้ ดี ขึ้น เพื่อให้ ยาง นั้น มี คุณ
อย่างมาก นอกจากนั้น ในเวลา^{นี้} ที่ท่าน ย่อม
จะทราบ ว่า ไร่ ยาง ก็ ได้ เพิ่ม ขึ้น เพราะ
ฉะนั้น ทั้ง หลาย แล่นัก ได้ เพิ่ม เจ้าหน้า ที่
ในการนี้ ไม่ใช่ ว่า รัฐบาล เพิ่ม งาน แล้ว คน

ไม่เพิ่มก็ไม่สามารถจะทำได้ และที่ท่าน
ว่า รัฐบาล ไม่ได้ ช่วย เหลือ เจ้า ของ สวน ยาง
ยังมีการควบคุมยาง ซึ่งท่านเห็นว่าสม-
ควร จะ เลิก เสีย ด้วย ข้า เพื่อ ประ โยชน์ แก่
เจ้า ของ สวน ยาง เรื่อง นี้ เมื่อ สมัย ที่ ไม่ มี
การควบคุมราคา ยาง ตกต่ำ เพียงไร และ
เจ้า ของ สวน ยาง สูญ หาย ไป ประ การ ใด
ในการที่ รัฐบาล เข้า ควบคุม ยาง นี้ เพื่อ จะ
ช่วย เหลือ เจ้า ของ สวน ยาง และ ถ้า ไม่ มี
การ ควบคุม ยาง แล้ว จะ ไม่ ได้ ราคา ยาง
อย่าง นั้น

ที่ท่านว่า บางประเทศขาดแคลน
ยาง เราควรจะไปขายแก่ประเทศ
นั้น ดังนี้ ท่านก็ควรจะเข้าใจว่า ถ้ามี
หนทางทำให้รัฐบาลก็ย่อมหาตลาดและ
หนทาง ตลาดที่ไหนดี รัฐบาลก็แนะนำ
และหาหนทางช่วยเหลือให้ราษฎรส่งยาง
ไปขายยังตลาดนั้น ๆ ส่วนที่มีการควบ-
คุมยางเช่นนี้ ราคา ยาง จึง ได้ สูง ขึ้น ถ้า
หากว่า ไม่ มีการ ควบคุม แล้ว ราคา ยาง จะ
ขึ้น ถึง เพียง นั้น หรือ ท่าน จะ เห็น ว่า ราคา
เมื่อ ก่อน ออก พระราช บัญญัติ ควบคุม ยาง
ราคา ยาง ก็ อยู่ ใน ราว ๕๐ สตางค์ เท่านั้น
คือ ก็ โลก รั่ม

นอกจากนั้น ท่านว่าถึงว่า นอกจาก
จะเสียค่าธรรมเนียมใบกำกับ คุ้มครองแล้ว

ราษฎรจะต้องเสียค่าเช่าไว้อีก เรื่องนี้
ข้าพเจ้าเห็นว่าเป็นการนอกระยะต้น และ
การเรียกรอเงินเป็นการให้โดยความสมัคร
ใจ และรัฐบาลก็ไม่ได้บังคับอะไร นอก
จากนั้น ท่าน สมาชิกได้พูดถึงว่าเจ้าของ
สวนยางที่จริงก็เป็นคนอื่นไม่ใช่คนไทย
เพราะฉะนั้นก็มีเหตุผลอยู่ว่าที่จะช่วย
เหลือ ข้าพเจ้าขอเรียนต่อสภาฯ ว่า
การที่ได้เพิ่มค่าธรรมเนียมนี้ รัฐบาลไม่มี
มีทางที่จะให้ราษฎรได้รับความเดือดร้อน
เพราะได้คิดแล้วว่า ราคาจะได้เพิ่มขึ้น
มากมาย เทียบวันเพิ่มหลายสิบสตางค์ก็
เดียว แต่รัฐบาลก็ขอเพียง ๕ สตางค์ ก็
เห็นว่าพอจะจ่ายให้แก่รัฐบาลได้ เมื่อ
ราษฎรได้ผลประโยชน์มากขึ้น ก็ควรจะ
ช่วยรัฐบาลบ้างตามควร

นายทองอยู่ เกี่ยมบุญอ้อม (นน-
ทบุรี) : พระราชบัญญัติฉบับนี้มีหลัก
การอยู่ว่าควบคุมยาง แล้วก็ได้ในการที่จะ
แก้ ๑ สตางค์เป็นไม่เกินกิโลกรัมละ ๕
สตางค์เป็นค่าธรรมเนียม ค่าธรรมเนียม
นี้เป็นค่าชดเชยเจ้าพนักงานที่จะควบคุม
นี้เป็นหลักอันสำคัญในเรื่องนี้ตามที่รัฐ-
บาลได้ชี้แจงว่า ราษฎรชาวบราซิลได้ทำ
สวนยางนั้นก็ให้ราคาตรงตามยิ่งกันกว่าแต่
ก่อน ก็ได้อาศัยการควบคุม ราษฎรก็ว่า

ราษฎรแล้วจะขอสักเล็กน้อย การขึ้น
ค่าราชการก็เพิ่มกติก ภาษีก็ขึ้น ข้าพเจ้าขอวิง
วอนว่า ในข้อนี้เป็นข้อสำคัญเป็นเสมือน
หนึ่งว่า เป็นแขกอันหนักแบกบนบ่า
ราษฎรระหว่างราษฎร ของเราก็จึงจะ
รอดตัวรอดคนชนในการทำสวนยาง และ
มุ่งมชนเพียงเล็กน้อยเท่านั้นเอง การที่
ยางขึ้นราคา ภาวะของราษฎรทั่วไป
ข้าพเจ้าเคยสังเกตดู ก็อันหนาฝาคั่งชน
การไปมาซื้อขายจ่ายแจกก็มากขึ้น และ
ประโยชน์ของรัฐบาลก็ได้ทางอ้อมเป็น
อเนกประการแล้ว และอีกประการหนึ่ง
การเสียค่าธรรมเนียมที่ราษฎรจะต้องมา
ร้องขออะไรต่าง ๆ นั้น จะต้องมีการ
แสดมภ์อีกก็ต้องเสียอยู่มากแล้ว เช่น ๕
สตางค์ ๑๐ สตางค์เช่นนี้ การที่จะเพิ่ม
ขึ้นอีกเห็นว่าไม่เป็นการสมควร ในเวลา
นี้ไหน ๆ เราก็คจะเป็นคนใจปล้ำกันแล้ว
ข้าพเจ้าเห็นว่ารัฐบาลควร จะถอนพระ
ราชบัญญัตินี้ไปอีกสักปีสองปีให้ราษฎร
รำรวยชนแล้วค่อยเก็บ ข้าพเจ้าก็เห็นว่า
จะเป็นการสมควร

ร.ท. ชุนสรไกรพิศิษฐ์ (อุดร
ธานี) : เรื่องนี้ได้พูดกันมามากแล้ว
ทางฝ่ายรัฐบาลได้แถลงแล้ว และทาง
ฝ่ายสมาชิกก็ได้พูดมามากแล้ว ข้าพเจ้า

จึงขอเสนอให้ลงมติ

มีสมาชิกกรับรอง

ร.ต. ถัด รัตนพันธุ์ (พิทลุง) :

เรื่องนี้เป็นเรื่องสำคัญ ซึ่งเกี่ยวกับความ
เดือดร้อนของราษฎรภาคใต้ และผู้แทน
ราษฎร โดยมาก ไม่ได้พบเห็น ในเรื่อง
เหล่านี้ ข้าพเจ้าขอให้เปิดอภิปรายต่อไป

มีสมาชิกกรับรอง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :

ข้าพเจ้าขอให้ที่ประชุมวินิจฉัย ผู้ใดเห็น
ว่าควรจะให้เปิดอภิปรายต่อไป ขอให้โปรด
ยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๓๖ คน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :

ผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอให้โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๔๐ คน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :

ที่เห็นว่าควรจะให้เปิดอภิปรายต่อไปไม่มีเป็น
ส่วนน้อย ข้าพเจ้าขอให้ที่ประชุมวินิจฉัย
ผู้ใดเห็นว่าควรจะได้รับหลักการแห่งร่างพระ
ราชบัญญัติขึ้นไว้พิจารณาต่อไป ขอให้
โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๖๓ คน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :

ผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอให้โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๒๔ คน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
เป็นอันว่าที่ประชุมรับหลักการแห่งร่าง
พระราชบัญญัติขึ้นไว้พิจารณาต่อไป ส่ง
คณะกรรมการสามัญหรือวิสามัญ

น.อ. พระเวชยันตรังสฤษดิ์
(รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรราชี-
การ) : ขอกรรมการสามัญ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
ทางรัฐบาลเสนอให้ส่งกรรมการสามัญ
จะมีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น

ไม่มีสมาชิกคัดค้าน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น
ข้าพเจ้าถือว่าที่ประชุมนี้อนุมัติให้ส่ง
กรรมการสามัญ ชุดที่ ๒ แปรญัตติ
ภายในเก้าวัน

น.อ. พระเวชยันตรังสฤษดิ์ (รัฐ-
มนตรีว่าการกระทรวงเกษตรราชีการ) :
แปรญัตติภายใน ๑ วัน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
ทางรัฐบาลเสนอให้แปรญัตติใน ๑ วัน
จะมีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น

ไม่มีสมาชิกคัดค้าน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น
ข้าพเจ้าถือว่าที่ประชุมนี้อนุมัติให้แปรญัตติ

ภายใน ๑ วัน

ในวาระต่อไป ขอให้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติ เลขที่ ๗ หน้า ๒ คือร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างทางหลวงสายชนบุรี-นครปฐมระหว่างหลักกิโลเมตรที่ ๕๐.๐๐๐ ถึงหลักกิโลเมตรที่ ๕๕.๐๓๕ พุทธศักราช ๒๔๘๓ ของรัฐบาล

ขุนสมุหราชทูต (รัฐมนตรี : เนื่องจากกรมโยธาเทศบาลได้สำรวจที่ดินที่จะต้องเวนคืนเพื่อสร้างทางหลวงสายชนบุรี-นครปฐม ระหว่างกิโลเมตรที่ ๕๐.๐๐๐ ถึงหลักกิโลเมตรที่ ๕๕.๐๓๕ ในท้องที่อำเภอนครชัยศรี อำเภอเมืองนครปฐม จังหวัดนครปฐม จึงจำเป็นต้องออกพระราชบัญญัติเวนคืน เพราะฉะนั้นต้องเสนอสภาฯ ชนมฯ หวังว่าสภาฯ คงจะรับหลักการ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ข้าพเจ้าขอให้ที่ประชุมอนุมัติ ข้าพเจ้าขอให้ที่ประชุมวินิจฉัย ผู้ใดเห็นควรรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ได้พิจารณาต่อไป ขอให้โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือพร้อมเพรียงกัน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ยกมือพร้อมเพรียงกัน เป็นอันว่ารับร่าง

พระราชบัญญัตินี้ไว้พิจารณาต่อไป ส่งกรมการธิการสามัญชุดที่ ๑ แปรญัตติภายในวันนี้

ขุนสมุหราชทูต (รัฐมนตรี) : แปรญัตติภายใน ๑ วัน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ทางรัฐบาลเสนอขอให้แปรญัตติภายใน ๑ วัน เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ข้าพเจ้าถือว่าที่ประชุมอนุมัติ ในวาระต่อไป ขอให้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อสร้างทางหลวงประชาธิปไตยคอนตาค — เติงในท้องที่อำเภอเมืองตาก อำเภอบ้านตาก กิ่งอำเภอสามเงา จังหวัดตาก กิ่งอำเภอแม่พริก และกำแพงเพชร จังหวัดลำปาง พุทธศักราช ๒๔๘๓ ของรัฐบาล

ขุนสมุหราชทูต (รัฐมนตรี) : ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ก็มีแนวทางอย่างเดียวกับร่างพระราชบัญญัติเมื่อครั้งก่อนที่ท่านนี้ หวังว่าสภาฯ คงจะรับหลักการไว้พิจารณาต่อไป

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ข้าพเจ้าขอให้ที่ประชุมวินิจฉัย ผู้ใดเห็นควรรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ไว้พิจารณาต่อไป ขอให้โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกรัฐสภาพร้อมเพียงกัน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
พร้อมเพรียงกัน เป็นอันว่ารับหลักการ
แห่งร่างพระราชบัญญัติ ส่งกรรมการ
สามัญชุดที่ ๑ แปรญัตติภายใน ๖ วัน

ขุนสมาหารหิตะคดี (รัฐมนตรี):
แปรญัตติภายใน ๑ วัน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
ทางรัฐบาลขอเสนอให้แปรญัตติภายใน
๑ วัน เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่าง
อื่น ข้าพเจ้าถือว่าที่ประชุมนี้ อนุมัติ ใน
วาระต่อไป ขอให้พิจารณาว่าพระราช
บัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์ เพื่อขยาย
ทางหลวงสายชุมพร-ปากน้ำ ในท้องที่
อำเภอเมืองชุมพร จังหวัดชุมพร พุทธ-
ศักราช ๒๔๘๓ ของรัฐบาล

ขุนสมาหารหิตะคดี (รัฐมนตรี):
ร่างพระราชบัญญัตินี้ฉบับนี้เป็นพระราช-
บัญญัติเวนคืนเพื่อขยายทางหลวงสาย
ชุมพร-ปากน้ำ แต่การที่จะเวนคืน
เช่นนี้ก็ต้องเป็นพระราชบัญญัติเช่น
เดียวกัน ขอให้สภาฯ ได้โปรดรับ
หลักการ

หลวงศรีสุพรรณดิฐ (ชุมพร):
ไม่ใช่ข้าพเจ้าค้าน แต่ข้าพเจ้าสงสัยใน
พระราชบัญญัตินี้ เพราะข้าพเจ้าชำนาญ

ท้องที่ ตำบลปากน้ำ ตั้งแต่ทำทาง กำแพง
ทำตะเกา ส่วนตำบลบางหมากที่อยู่กึ่ง
กลาง หามียู่ในพระราชบัญญัตินี้ไม่
เพราะฉะนั้นถ้าใจว่ารัฐบาลคงจะตกลง
ตำบลบางหมาก ขอเรียนไว้ในที่นี้ด้วย

ขุนสมาหารหิตะคดี (รัฐมนตรี):
รายละเอียดไม่ได้ตรวจ เอาไว้พูดใน
กรรมการเถิด ถ้าชาติก็ยอมเต็มให้

หลวงศรีสุพรรณดิฐ (ชุมพร):
ตามมาตรา ๔ ให้เวนคืนอสังหาริมทรัพย์
ในท้องที่ตำบลมี ๔ ตำบล แต่ความจริง
ก็ตกลงทำตะเกาแล้วต้อง ตำบลบางหมาก
แล้วตำบลทำยางแล้วตำบลปากน้ำ

ขุนสมาหารหิตะคดี (รัฐมนตรี):
เรื่องตำบลนี้ เราเปลี่ยนแปลงกันหลาย
ครั้งหลายหน บางทีครั้งท่านเป็น นาย
อำเภอยังไม่เปลี่ยน เพราะฉะนั้นไปที่
กรรมการเถิด คือแก้กันบ่อยเหลือเกิน

หลวงศรีสุพรรณดิฐ (ชุมพร):
ข้าพเจ้าหวังดี เพื่อจะให้พระราชบัญญัตินี้
สมบูรณ์ ข้าพเจ้าเที่ยวทุกวัน และ
ยืนยันได้ทีเดียวว่า ถ้าไม่เพิ่มตำบลบาง
หมากแล้ว ไม่สมประสงค์ตามพระราช
บัญญัตินี้

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
ท่านสมาชิก ก็ทางรัฐบาลขอความช่วยเหลือ

เหลือให้ช่วยแปรญัตติในชั้นกรรมาธิการ และคิดว่าเท่านี้เห็นจะพอใจ ทางนักไม่ ได้เตรียมรายละเอียดมา เพราะฉะนั้นขอ เชิญไปทางนั้น เมื่อไม่มีผู้ใดมีความ เห็นเป็นอย่างอื่น ข้าพเจ้าขอให้ที่ประชุม วินิจฉัย ผู้ใดเห็นว่าควรรับหลักการแห่ง ร่างพระราชบัญญัตินี้ไว้พิจารณาต่อไป ขอได้โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือพร้อมเพรียงกัน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : พร้อมเพรียงกัน เห็นอันว่ารับร่างพระ- ราชบัญญัติฉบับนี้ไปพิจารณา ส่งกรร- มาธิการสามัญชุดที่ ๑ แปรญัตติภายใน กี่วัน

ขุนสมาหารหัตถะคดี (รัฐมนตรี): ทวงรัฐบาลขอให้แปรญัตติภายใน ๒ วัน เพื่อจะได้ไปพูดกันในเรื่องตำบลนั้นด้วย

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ทวงรัฐบาลขอให้แปรญัตติภายใน ๒ วัน เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ข้าพ เจ้าถือว่าที่ประชุมนี้โอนุมัติ ในวาระ ตัดไปขอให้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติ รักษาคลอง (ฉบับที่ ๒) พุทธศักราช ๒๔๘๓ ของรัฐบาล

น.อ. พระเวชยันตรังษิณภู (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรา-

ธิการ) . รัฐบาลขอเสนอร่างพระราช บัญญัติรักษาคลอง (ฉบับที่ ๒) พุทธศั ก- ราช ๒๔๘๓ เพื่อสภา ได้พิจารณา รับ หลักการต่อไป โดยมีหลักการอยู่ว่าแก้ ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติรักษาคลอง รัตนโกสินทร์ศก ๑๒๑ บางมาตรา ให้มี ผลบังคับได้โดยสมบูรณ์ ทั้งนี้เนื่อง จากว่าใน พระราชบัญญัติรักษาคลอง รัตนโกสินทร์ศก ๑๒๑ นั้น ได้ประกาศ ใช้มานานแล้ว บทบัญญัติบางมาตรา ล่วงพ้นสมัย ไม่เหมาะสมที่จะประกาศ เป็นบทบังคับในสมัยปัจจุบันนี้ได้ เพื่อ ที่จะให้การใช้พระราชบัญญัติรักษาคลอง รัตนโกสินทร์ศก ๑๒๑ เป็นไป ด้วยดี จึงสมควรแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติใน พระราชบัญญัตินั้นบางมาตรา

นายพัน สุพรรณसार (พระ นครศรีอยุธยา) : ตามเหตุผลที่รัฐบาล แสดงมานี้ก็รู้สึกว่าเป็นหลักการที่ดีที่จะ ได้ใช้บังคับสำหรับรักษาคลองต่อไป แต่ว่าเมื่อได้พิจารณาแล้วพระราชบัญญัติ แล้ว ไม่แสดงให้เห็นว่าจะทำให้ดีขึ้นได้ อย่างไร คือโยนไปให้ใช้เป็นพระราช กฤษฎีกา ในการที่จะได้มอบอำนาจให้ ไปออก พระราชกฤษฎีการักษาคลองนี้ ก็มองไม่เห็นว่าจะรูปร่างจะเป็นอย่างไร

เพราะฉะนั้นจึงขอทราบนโยบายในการที่จะไปออกพระราชกฤษฎีกาว่าจะมีนโยบายอย่างไรบ้าง

น.อ. พระเวชยันตรังษฤษฏี (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร-ธนาการ) : คือพระราชบัญญัติที่ขอแก้ไขมาตรา ๒ ของพระราชบัญญัติเดิมมาตรา ๒ นั้นเดิมมีความว่า "เมื่อจะใช้พระราชบัญญัตินี้สำหรับคลองใด เมื่อใด จะได้ออกประกาศในหนังสือราชกิจจานุเบกษาเป็นสำคัญ" คือในครั้งนั้นในการที่จะออกประกาศเช่นนี้ยอมทำโดยกระแสพระบรมราชโองการ และกระแสพระบรมราชโองการ ในสมัยนั้นก็มีความหมาย เพราะฉะนั้นเพื่อให้มีความมุ่งหมายที่จะออกประกาศใช้บังคับได้ในสมัยนี้ จึงขอเปลี่ยนเป็นว่า "เมื่อจะใช้พระราชบัญญัตินี้สำหรับคลองใด จะได้ออกประกาศโดยพระราชกฤษฎีกา" นี้คือเรื่องเป็นปัญหากฎหมายเท่านั้นเอง

นายพน สุพรรณสาร (พระนครศรีอยุธยา) : ถ้าหลักการอย่างนั้นเป็นการแก้ถ้อยคำ ไม่ได้ทำให้อะไรดีขึ้นเลย เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าคิดว่าน่าจะจะได้ปรับปรุงกันเสียใหม่ เพราะพระราชบัญญัติรักษาคคลองนั้นก็แก้เต็มที่แล้ว นี่เป็น

การเปลี่ยนพระบรมราชโองการเป็นพระราชกฤษฎีกาเท่านั้น

น.อ. พระเวชยันตรังษฤษฏี (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร-ธนาการ) : คือถ้าไม่เปลี่ยน ก็ใช้บังคับลำบาก ที่แก้ไขก็เพื่อจะให้อำนาจออกพระราชกฤษฎีกาประกาศใช้บังคับได้

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ข้าพเจ้าขอให้ที่ประชุมวินิจฉัย ผู้ใดเห็นควรรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ไว้พิจารณาต่อไป ขอได้โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือพร้อมเพรียงกัน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : พร้อมเพรียงกัน เป็นอันว่ารับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ไว้พิจารณาส่งกรรมวิธีการสามัญครั้งที่ ๓ แปรญัตติภายในกี่วัน

น.อ. พระเวชยันตรังษฤษฏี (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร-ธนาการ) : แปรญัตติภายใน ๑ วัน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ทางรัฐบาลเสนอให้แปรญัตติภายใน ๑ วัน เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ข้าพเจ้าถือว่าที่ประชุมเห็นมติในวาระต่อไปขอให้พิจารณาร่างพระราช

บัญญัติกู้เงินช่วยชาติ พุทธศักราช ๒๔๘๓ ของรัฐบาล

หลวงประดิษฐมนูธรรม (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง): รัฐบาลขอเสนอร่าง พระราชบัญญัติกู้เงินช่วยชาติ พุทธศักราช ๒๔๘๓ โดยมีหลักการ ให้รัฐบาลมีอำนาจจัดการกู้เงิน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท เพื่อจ่ายในราชการ

เหตุผลที่รัฐบาลต้องเสนอ พระราชบัญญัติฉบับนี้ ก็ด้วยปรากฏว่ามี พฤติการณ์พิเศษ ที่เราจะต้อง ใช้เงินมากกว่ารายได้ตามปกติ และนอกจากนั้นท่านผู้แทนทั้งหลาย ก็ย่อมจะเห็น ได้แล้วว่า งบประมาณที่ได้นำเสนอสภา ฯ และเสนอคณะ กรรมการ ไปพิจารณาเสร็จแล้ว ก็ปรากฏว่ารายได้ซึ่งจะได้มาจากภาษีอากรตามธรรมดา นั้น อาจจะไม่ได้เป็นไปตามปกติ จึงจำเป็นที่จะต้อง มีรายได้พิเศษขึ้นมาช่วยเหลือ นอกจากนั้นสำหรับรายจ่ายพิเศษซึ่งใช้จากเงินคลังก็ตาม แต่ก่อนได้กล่าวไว้แล้วว่า เราจะจ่ายจากเงินคลัง หรือเงินกู้หรือพิเศษอื่น ๆ คำว่า พิเศษอื่น ๆ นั้นก็ได้ ชักซ้อมความเข้าใจกัน ใน กรรมการ แล้วว่า เราไม่ประสงค์ที่จะไปเก็บภาษี

หรือให้เกิดภาระให้แก่ราษฎร รัฐบาลจะพยายามดำเนินการเป็นชั้น ๆ คือในชั้นแรก เราก็จำเป็นที่จะต้องกวาดชั้นเจ้าหน้าที่ในเรื่องรายได้ และในเรื่องรายจ่ายที่จะพยายามให้มาสู่ทุกภาคกัน และต่อไปอีกชั้นหนึ่งเราก็จำเป็นจะต้องพิจารณา รายได้ด้วย ไม่ใช่เป็นการเพิ่มภาษี คือเป็นรายได้ในทางเงินกู้และเมื่อมีความจำเป็น ที่วิธีต่าง ๆ ที่รัฐบาลได้พยายามจนเต็มกำลังความสามารถแล้ว เมื่อยังไม่ได้เงินพอที่จะ ใช้จ่าย ในกรณีฉุกเฉิน ในกรณีเช่นนี้จึงจะขอความเสียสละจากราษฎร

การที่เสนอร่าง พระราชบัญญัติ กู้เงินช่วยชาติขึ้นมา ก็เป็นส่วนหนึ่งแห่งวิธีที่รัฐบาลจะได้ดำเนินการไปก่อนที่จะไปสู่วิธีที่จะขอ ร้อง ความเสียสละ จากราษฎร ด้วยการบังคับ การกู้เงินช่วยชาตินั้น ก็เป็นการขอความเสียสละเหมือนกัน แต่เป็นการขอความเสียสละด้วยความสมัครใจ แต่กรณีนี้จำเป็น จะต้อง มีพระราชบัญญัติที่ให้อำนาจแก่รัฐบาลจัดการกู้เงิน รัฐบาลก็ได้กำหนดไว้เป็น ๒ วิธี คือ การขายบัตรช่วยชาติอย่างหนึ่ง และการออกพันธบัตร กู้เงินช่วยชาติ อย่างหนึ่ง ซึ่งรัฐบาลอาจจะเลือกกระทำ โดยวิธีใด

วิธีหนึ่ง หรือทั้งสองวิธีก็ได้ เพราะฉะนั้น จึงขอสภา ฯ นี้ได้โปรดอนุมัติและรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้

นายเมธา เตาลานนท์ (ตราด) : ข้าพเจ้าหวังอย่างมากว่าสภา ฯ นี้คงจะไม่ขัดข้องในการรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ แต่ข้าพเจ้าสงสัยว่าการกู้เงินนี้ ในการชำระดอกเบี้ยนี้ มีการชำระกันในอดีตหรือไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๑ และไม่เกินร้อยละ ๓ ต่อปี สงสัยว่าทำไมไม่กำหนดให้แน่นอน เพราะวิธีการกู้เงินนี้รัฐบาลกำหนดไว้ ๒ วิธี คือ ขายพันธบัตรช่วยชาติอย่างหนึ่ง กับ วิธี ออกพันธบัตรกู้เงินช่วยชาติอย่างหนึ่ง ข้าพเจ้าขอเรียนถามในข้อสงสัยนี้

หลวงประดิษฐมนูธรรม (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) : ในเรื่องนี้รัฐบาลจะได้ไปกำหนดไว้ในกฎกระทรวง การที่ได้กำหนดอัตราไว้ว่า อัตราร้อยละ ๑ และไม่เกินร้อยละ ๓ นั้น จำต้องอาศัยคู่ถึงตลาดการเงินว่าตลาดการเงินเป็นอย่างไร ถ้าหากว่าตลาดการเงินนั้นดี เราจำเป็นจะต้องให้อัตราค่อนข้างสูง ถ้าหากว่าตลาดการเงินคล่อง เราก็จะได้ให้อัตราที่ค่อนข้างต่ำ ทั้งรัฐบาลจะได้พิจารณาใน

ขณะพักยกพันธบัตรหรือขายพันธบัตรนั้น

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ข้าพเจ้าขอให้ที่ประชุมวินิจฉัย ผู้ใดเห็นควรรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ ขอให้โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอให้โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือเป็นส่วนน้อย

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่ารับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ไว้พิจารณาต่อไป ส่งกรรมการสามัญชุดที่ ๒ แปรญัตติภายในวันนี้

หลวงประดิษฐมนูธรรม (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง) : ภายใน ๒ วัน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : รัฐบาลขอให้แปรญัตติภายใน ๒ วัน เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น ข้าพเจ้าถือว่าที่ประชุมอนุมัติ ในวาระต่อไป ขอให้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติเวนคืนอสังหาริมทรัพย์เพื่อขยายทางหลวงจากทางแยกหัวหินถึงตลาดท่าใหม่ จังหวัดจันทบุรี พุทธศักราช ๒๔๘๓ ของรัฐบาล

ขุนสมาหารหิตะคดี (รัฐมน-
ตรี) : ทางหลวงสายนี้เป็นทางหลวง
สัมปทานจำเป็นจะต้องจัดการ ให้เป็น ไป
ตามสัมปทาน แต่หากว่าไม่สามารถจะชัก
ที่คืนได้โดยผลการ แล้วก็ต้องร้องขอ
มา รัฐบาลก็จำเป็นจะต้องออกพระราช-
บัญญัติให้ผู้รับสัมปทานนั้น เพราะ
ฉะนั้นรัฐบาลจึงเสนอร่างพระราชบัญญัติ
ฉบับนั้นขึ้นมา

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
ข้าพเจ้าขอให้ที่ประชุมวินิจฉัย ผู้ใดเห็น
ควรรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติ
นี้ ขอให้ไปตรวจมือชน

สมาชิกยกมือพร้อมเพรียงกัน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
พร้อมเพรียงกัน เป็นอันว่ารับหลักการ
แห่งร่างพระราชบัญญัติไว้พิจารณาต่อไป
ไป ส่งกรมการการสามัญศุคที่ ๑ แปร-
ญัติตกภายในกี่วัน

ขุนสมาหารหิตะคดี (รัฐมน-
ตรี) : แปรญัตติภายใน ๑ วัน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
ทางรัฐบาลเสนอให้แปรญัตติภายใน ๑ วัน
เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น
ข้าพเจ้าถือว่าที่ประชุมนี้อนุมัติ ในวาระ
ต่อไปขอให้พิจารณาร่างพระราช บัญญัติ

การประมงและถาวรการประมง พุทธ-
ศักราช ๒๔๘๓ ของรัฐบาล

หลวงประดิษฐมนูธรรม (รัฐ-
มนตรีว่าการ กระทรวง การ คลัง) :
ในการที่รัฐบาลได้เสนอร่างพระราชบัญญัติ
ฉบับนั้นขึ้นมา ก็เนื่องจากที่เห็นว่า
ถาวรการ ประมงนั้น ได้เป็น กฎหมาย ที่
บัญญัติไว้ช้านาน และมีข้อความซับซ้อน
กัน และประกอบด้วยท่านผู้แทนราษฎร
บางท่านก็เป็นห่วงถึงราษฎรในเรื่องอากร
กานานี้ว่า ได้เรียกเก็บในอัตราต่างกัน
ด้วย ฉะนั้นรัฐบาลจึงได้จัดร่างพระราช-
บัญญัติขึ้นขึ้นมา พร้อมทั้งได้เคยแสดงไว้
ต่อสภา ฯ นี้แล้วว่าจะรับทำให้ทันในสมัย
นี้ ก็เป็นธรรมดาอยู่เองว่าการ ปรับปรุง
ภาวการณ์รัฐบาลจะต้องทำทั้งทาง ลด
และทางขึ้น แต่ปรากฏว่าพระราชบัญญัติ
การประมงที่เสนอนั้น ท่านสมาชิกสภา
ผู้แทนราษฎรก็ยังไม่ได้มีเวลาพิจารณาได้
ทั่วถึงกัน และเรามีทางจะทำด้วยการ
ร่วมมือกับท่านผู้แทนให้ดียิ่งขึ้นกว่านี้ด้วย
ทางรัฐบาลจะได้ตามความเห็น จากท่าน
ผู้แทนเสียครึ่งหนึ่งก่อน เพื่อประโยชน์
แห่งการร่วมมือกับรัฐบาลก็พร้อมที่จะขอ
ให้เลื่อนร่างพระราชบัญญัติการประมงนี้
ไปในคราวประชุมหน้าโน้น

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
เมื่อไม่มีผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่น
ข้าพเจ้าเดี๋ยวกว่าที่ประชุมผู้น้อมตามตามที่ท่าน
รัฐมนตรีแถลงนี้ ขอพักประชุมชั่วคราว
พักประชุมเวลา ๑๕.๒๕ นาฬิกา
เริ่มประชุมใหม่เวลา ๑๖.๐๐
นาฬิกา

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
ในวาระต่อไป ขอให้พิจารณาร่างพระ
ราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศักราช
๒๔๘๓ ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญ
พิจารณาเสร็จแล้ว เพื่อพิจารณาในวาระ
ที่ ๒ และที่ ๓ ต่อไป ขอเชิญท่าน
กรรมาธิการเข้าประจำที่ ทางกรรมาธิ-
การจะมีข้อความที่จะแก้ไขหรือไม่

เจ้าพระยาสิทธิธรรมาธิเบศ
(ประธานกรรมาธิการ) : ได้ส่งราย
งานมาแล้ว ไม่มีอะไร

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
ขอให้เลขาธิการอ่าน

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร :
ร่างพระราชบัญญัติล้มละลาย พุทธศั-
กราช ๒๔๘๓ คำปรารภ มาตรา ๑
มาตรา ๒ มาตรา ๓

นายเขมชาติ บุญรัตพันธุ์
(ร้อยเอ็ด) : สำหรับมาตรา ๓ นี้

ข้าพเจ้าได้ขอแปรญัตติไว้” คือในร่าง
พระราชบัญญัติเดิมนั้นได้ใช้คำว่า “ให้
ใช้พระราชบัญญัติในเขตจังหวัดพระนคร
ธนบุรี สมุทรปราการ และนนทบุรี แต่
เมื่อเห็นสมควรจะให้ใช้ในเขตจังหวัดอื่น
ใด เมื่อใด จะได้ประกาศโดยพระราช-
กฤษฎีกา” ข้าพเจ้าได้ขอแปรญัตติให้
ตัดคำว่า “แต่เมื่อเห็นสมควรจะให้ใช้ใน
เขตจังหวัดอื่นใด เมื่อใด จะได้ประกาศ
โดยพระราชกฤษฎีกา” ให้ตัดข้อความ
ตอนนี้ออก ก็หมายความว่า ให้ใช้
พระราชบัญญัติล้มละลายนี้ในจังหวัดอื่น
ใดแล้ว ควรให้สภา ฯ นี้เป็นผู้พิจารณา
ว่าจะเห็นสมควรให้ใช้เมื่อไร จึงให้นำ
เสนอเป็นร่างพระราชบัญญัติมา เพื่อ
สภา ฯ นี้จะได้พิจารณาและให้ประกาศ
ใช้ได้ หมายความว่า สภา ฯ นี้เป็นผู้
ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตามที่สภา ฯ เห็น
สมควร ไม่ใช่ให้อำนาจอรัฐบาลไปออก
พระราชกฤษฎีกาใช้เอง

การออกกฎหมายใดๆตามธรรมดา
เราออกกฎหมายบังคับทั่วประเทศ นั้น
เป็นหลักธรรมดาของการออกกฎหมาย
และการออกกฎหมายทุกฉบับ ควรจะให้
สภา ฯ นี้เป็นผู้ออก เพราะสภา ฯ เป็น
ผู้แทนของประชาชน และจะออกกฎหมาย

ก็ควรให้สภาฯ เป็นผู้ออก แต่ในทางบริหารที่เราได้ทราบ และได้ปฏิบัติกันมา เราจะออกพระราชบัญญัติ และให้พระราชบัญญัตินั้นเองให้อำนาจรัฐบาลออกพระราชกฤษฎีกาให้ใช้กฎหมายเป็นเรื่อง ๆ ไปได้ ทั้งที่เราได้กระทำกันแต่พระราชบัญญัติเช่นนั้นเป็นการให้อำนาจรัฐบาลโดยทั่วไป ไม่ใช่บังคับดังเช่นมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติล้มละลายนี้เองได้บัญญัติลงมาในพระราชบัญญัติว่า โดยเฉพาะพระราชบัญญัตินี้ให้ใช้ในจังหวัดพระนคร ธนบุรี สมุทรปราการ และนนทบุรี แต่ส่วนจังหวัดอื่นให้ออกในพระราชกฤษฎีกา ข้าพเจ้าเห็นว่าไม่ได้ความตรงกัน ไม่ใช่ความของกฎหมาย และจะให้ออกเป็นพระราชกฤษฎีกาแล้ว จังหวัดต่าง ๆ เราไม่ควรจะให้ใส่ไว้ เราควรจะมีไว้ว่าจะใช้พระราชบัญญัตินี้เมื่อใด จะได้ประกาศในพระราชกฤษฎีกา อย่างนี้ข้าพเจ้าพอใจ แต่พระราชบัญญัตินี้เองให้อำนาจรัฐบาลตราพระราชกฤษฎีกาไว้ในมาตรา ๒-๓ และการตรากฎหมายเช่นนั้นเป็นการลักหลั่นกันในการออกกฎหมาย ถ้าจะทำอย่างใดอย่างหนึ่งก็ให้ทำไป และที่ขอคัดนี้ให้อำนาจแก่รัฐบาล

ทั่ว ๆ ไป และจะใช้เมื่อใดก็ออกพระราชกฤษฎีกาแต่เมื่อออกอย่างนี้แล้วก็ให้สภาฯ ออกพระราชบัญญัติว่าจะใช้พระราชบัญญัตินี้เมื่อใดที่ไหน ก็ให้สภาฯ ออกอีกครึ่งหนึ่ง และหวังว่ากรรมาธิการคงจะตั้งใจให้หายข้อข้องใจ

เจ้าพระยาศรีธรรมาธิเบศ (ประธานกรรมาธิการ) : ตามที่ผู้แปรญัตติขอให้ตัดความตอนท้ายของมาตรานี้ออก ก็เพื่อจะสงวนอำนาจการประกาศใช้กฎหมายไว้แก่สภาฯ ขอนข้าพเจ้าเองเห็นใจ กรรมาธิการได้พิจารณาใคร่ครวญโดยรอบคอบแล้ว เห็นว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องพิเศษ คือกฎหมายล้มละลายนับว่าเป็นส่วนหนึ่งของกฎหมายพาณิชย์ และกฎหมายพาณิชย์นั้น นอกจากเรื่องล้มละลายได้รวมอยู่ในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งได้ประกาศใช้ทั่วประเทศแล้ว พระราชบัญญัติล้มละลายนี้ว่าตามหลักการจึงควรประกาศใช้ทั่วประเทศด้วย หากแต่ในขณะนี้รัฐบาลยังเตรียมการไม่พร้อมที่จะขยายให้ใช้นอกออกไปจาก ๔ จังหวัดดังที่ได้ตราไว้ในมาตรา ๓ แต่ถึงกระนั้นก็ดี ตามที่ทราบว่ารัฐบาลมีนโยบายที่จะให้ขยายใช้เป็น

ขึ้น ๆ ทั่วประเทศเหมือนกัน ภายในกำหนดซึ่งเข้าใจว่าอยู่ใน ๒ หรือ ๓ ปีเท่านั้น ด้วยเหตุนี้จึงเห็นว่าควรจะ มอบให้รัฐบาล ซึ่งเป็นฝ่าย บริหาร ออกพระราชกฤษฎีกาประกาศใช้เป็นขั้น ๆ ไป ดังที่เคยมีตัวอย่างมาแล้ว เช่นพระราชบัญญัติสาธารณสุข พ.ศ. ๒๔๗๗ และพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๘๑

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ข้าพเจ้าขอให้ประชุมวินิจฉัย ผู้ใดเห็นว่าควรจะให้ เป็น ไปตาม ที่กรรมวิธีการเสนอมา ขอได้โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก

ประธาน สภาผู้แทนราษฎร : ผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอได้โปรดยกมือขึ้น มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนน้อย

ประธาน สภาผู้แทนราษฎร : ไม่เห็นด้วยมีเป็นส่วนน้อย เป็นอันว่า ให้เป็นไปตามที่กรรมวิธีการเสนอมา

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร : มาตรา ๔ มาตรา ๕ มาตรา ๖ มาตรา ๗ มาตรา ๘ มาตรา ๙

นายเขมชาติ บุญรัตพันธุ์ (ร้อยเอ็ด) : ในร่างพระราชบัญญัติล้มละลายนี้ ดูเหมือนว่าข้าพเจ้าจะ ข้องใจมากที่สุด คือในมาตรา ๙ นี้เอง

ข้าพเจ้าได้ขอแปรญัตติจากร่างเดิม คือร่างเดิมบัญญัติไว้ว่า “ภายใต้บังคับบทบัญญัติแห่งมาตรา ๑๐ เจ้าหนี้จะฟ้องลูกหนี้ให้ล้มละลายได้ก็แต่เมื่อ

(๑) ลูกหนี้มีหนี้สินล้นพ้นตัว และ

(๒) ลูกหนี้เป็นหนี้เจ้าหนี้ผู้เป็นโจทก์คนเดียวเป็นจำนวน ไม่น้อยกว่า ๑,๐๐๐ บาท หรือเป็นหนี้เจ้าหนี้หลายคน ซึ่งเข้าชื้อกันเป็นโจทก์เป็นจำนวนรวมกัน ไม่น้อยกว่า ๑,๐๐๐ บาท...”

โดยเฉพาะในอนุมาตรา ๒ แห่งมาตรา ๙ นี้ ข้าพเจ้าได้ขอแปรญัตติตัดคำว่า “หรือเป็นหนี้เจ้าหนี้หลายคนซึ่งเข้าชื้อกันเป็น โจทก์เป็นจำนวนรวมกัน ไม่น้อยกว่า ๑,๐๐๐ บาท” ออก หากว่าจะยอมตามคำแปรญัตติของข้าพเจ้าแล้ว ในมาตรา ๙ อนุมาตรา ๒ นี้คงได้ความว่า “ลูกหนี้เป็นหนี้เจ้าหนี้ผู้เป็นโจทก์คนเดียวเป็นจำนวน ไม่น้อยกว่า ๑,๐๐๐ บาท” นั้นหมายความว่า เจ้าหนี้หลายคนและหนี้ไม่ถึง ๑,๐๐๐ บาทจะมารวมชื่อ ได้ ๑,๐๐๐ บาท แล้วฟ้องร้องให้บุคคลใดบุคคลหนึ่งล้มละลายนั้น ข้าพเจ้าไม่เห็นชอบด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ร่างพระราชบัญญัติล้มละลายนี้ ตามมาตรา

และตัวพระราชบัญญัตินั้น จะล้มละลายได้ ก็คือมาตรา ๕ นั้น บัญญัติไว้แน่ชัดว่า บุคคลเช่นไรจึงจะเป็นบุคคลล้มละลายได้ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าถือว่ามาตรา ๕ นั้น เป็นมาตราที่สำคัญที่สุด และในการเสนอกฎหมายมานั้นรัฐบาลได้แถลงว่า เพื่อปรับปรุงแก้ไขกฎหมายล้มละลายให้เป็นธรรม เป็นธรรมแก่ลูกหนี้มากขึ้น หากได้ปรับปรุงในหัวใจร่างพระราชบัญญัติไม่ และในมาตรา ๕ มีแต่ปรับปรุงถ้อยคำเล็กน้อยเท่านั้น ส่วนที่พระราชบัญญัติปรับปรุงนั้น ไปปรับปรุงในส่วนย่อย ไปปรับปรุงเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ นั้น ไม่ใช่สาระสำคัญเลย ซึ่งการเหล่านั้น ไม่ได้เป็นธรรมแก่ลูกหนี้เลย แต่เป็นความสะดวกแก่เจ้าหน้าท

ในส่วนหลักการ ถ้าจะพิจารณาโดยถ่องแท้แล้ว การที่จะเป็นธรรมยิ่งขึ้น และเป็นผลยิ่งขึ้นตามพระราชบัญญัติใหม่ ข้าพเจ้าเห็นว่าไม่น้อยเต็มที่และเฉพาะอย่างยิ่งมาตรา ๕ นั้น จะไปทำให้คนล้มละลายได้ กลับไปบัญญัติว่าเจ้าหนี้หลายคนมีหนี้คนละ ๕๐ หรือ ๑๐๐ บาท ก็เข้าชื่อกันมาฟ้องร้องคนนั้นให้ล้มละลายได้ ซึ่งความจริงแล้วคนนั้นต้องมีหนี้อยู่ ๑,๐๐๐ บาทและเขาไม่สามารถจะชำระหนี้ได้ แต่

นี้ทำไม่ยุติเป็นเจ้าหนี้เพียง ๗๐-๘๐ บาททำไม่จึงมาคิดการแก้กันขึ้น หนี้เพียง ๗๐-๘๐ บาทเขาอาจจะชำระให้ได้ และเมื่อเขาไม่ได้ก็ไม่ต้องให้เขาเป็นคนล้มละลาย คนไหนที่ล้มละลายนั้นเรียกว่าตกนรกทั้งเป็นก็ได้ แล้วหนี้ ๘๐-๙๐ บาทจะมารวมกันฟ้องร้องก็ได้ เช่นเห็นว่ายังไม่เป็นธรรม เพราะฉะนั้น ถ้าหากจะได้แก้ไขให้เป็นธรรมทั้งฝ่ายเจ้าหนี้และลูกหนี้แล้ว ก็ควรจะให้มีเจ้าหนี้คนเดียว และเป็นหนี้เงิน ๑,๐๐๐ บาท จึงจะฟ้องร้องได้ และยิ่งกว่านั้น สิ่งที่แสดงให้เห็นว่าพระราชบัญญัติใหม่ ไม่สู้จะช่วยเหลือลูกหนี้มากนัก การล้มละลายมีทั้งคุณและโทษแก่เจ้าหนี้ นั้นเป็นความจริง และในบางกรณีลูกหนี้ล้มละลายกลับเป็นลูกแก่ลูกหนี้เอง แต่ในบางครั้งในกรณีที่ลูกฟ้องให้ล้มละลาย บางคนแก่งกันเช่นนี้เป็นต้น ถ้าหากว่าจะให้พระราชบัญญัตินี้ ช่วยให้ลูกหนี้ได้รับความยุติธรรม ให้พ้นจากเป็นคนล้มละลายแล้ว ทำไม่จึงไม่ให้ลูกหนี้ล้มละลายขอรับรองต่อศาลให้ล้มละลายได้ ไม่มีเลย และถ้าจะปรับปรุงให้แก่ลูกหนี้แล้วก็ควรจะให้ลูกหนี้ขอตัวเองให้ล้มละลายได้ แต่ไม่ไม่มีเลย พระราชบัญญัติใหม่นี้กว่าอย่างนั้น ดังนั้นข้าพเจ้าเห็นว่าไม่เป็น

ธรรมแก่ลูกหนี้เลย และในการที่ถอยหลัง
ว่าการเป็นลูกหนี้ ถ้าหากว่าจะฟ้องร้อง
กันก็เป็นการตั้งให้กำกวมมากกว่า

การที่รวมกันเข้าให้ฟ้องร้องลูกหนี้
ให้ล้มละลายแล้วก็เฉลี่ยทรัพย์สิน โดยที่
คนหนึ่งเป็นหนี้เพียง ๕๐-๖๐ บาทแล้ว
ก็มาฟ้องให้ล้มละลายแล้ว ข้าพเจ้าเห็นว่า
ยังไม่เป็นธรรม ถ้าหากว่าจะให้เป็นธรรม
แล้ว พระราชบัญญัติใหม่สมควรจะบัญญัติ
ให้ลูกหนี้ขอร้องให้ตัวเองเป็นผู้ล้มละลาย
ได้

เจ้าพระยาศรีธรรมมาธิเบศ

(ประธานกรรมการ) : ข้าพเจ้าขอ
เรียนแต่ข้อสำคัญที่ท่านสมาชิก ได้กล่าว
กันว่า พระราชบัญญัติสมควรจะให้ลูกหนี้
ขอให้ตนเองล้มละลาย ที่จริงข้อนี้เห็น
ใจเป็นนอกรีตยิ่ง แต่ว่าเสียใจที่ท่านผู้แสร
งคดีที่กล่าวนี้ ไม่ได้แปรในข้อนี้เลย
เพราะฉะนั้นจะพูดถึงในข้อนี้ เห็นว่าจะ
ไม่ได้ เพราะว่าท่านไม่ได้แปรในข้อนี้ไว้

ในส่วนที่ว่า การแก้ไขปรับปรุง
พระราชบัญญัติล้มละลายนั้น ไม่ได้แก้ไขใน
สารสำคัญแก้ไขในข้อเล็กๆ น้อยๆ คณะ
กรรมการนั้นขอเรียนว่า ได้แก้ไขใน
สารสำคัญหลายอย่างหลายประการ พูด
อย่างง่าย ๆ พระราชบัญญัติล้มละลายที่

ใช้อยู่ปัจจุบันนี้มีตัวบทประมาณ ๘๐
มาตรา แต่ว่าร่างพระราชบัญญัติที่แจก
แก่ท่านทั้งหลายตามที่กรรมการได้ปรับ
ปรุงแล้วมีถึง ๒๐๒ มาตรา แต่ท่านก็
จะเห็นได้ว่าแก้ไขและเพิ่มเป็นอันมาก
นอกจากนั้น ถ้าท่านจะมีใจอ่านร่างพระ
ราชบัญญัติที่คณะกรรมการ เสนอมา
เปรียบเทียบกับพระราชบัญญัติฉบับที่ใช้
อยู่ในปัจจุบันท่านจะเห็นว่า นอกจากได้
แก้ไขสารสำคัญแล้ว เรายังได้แก้ไขใน
ตัวบทเดิมเพื่อจะให้อ่านชัดแจ้งยิ่งขึ้นกว่า
เก่าเป็นนอกรีตประการ ที่แก้ไขนั้นไม่
จำเป็นจะต้องระบุให้ละเอียด เพราะได้
เสนอแก่ท่านแล้ว

ที่ขอที่ว่า ควรจะตัดคำที่ว่าให้
เจ้าหนี้หลายคนเข้าชื่อกันเป็นโจทก์ออก
เสียและใช้ความว่า เจ้าหนี้คนเดียวที่จะมา
ขอให้ล้มละลายได้ มีทุนทรัพย์ตั้งแต่
๑,๐๐๐ บาทนั้น ข้าพเจ้าขอเรียนให้
สภาฯ นทราบว่ามีพระราชบัญญัติใน
ปัจจุบันนี้ได้ใช้มา ๒๕ ปีแล้ว จริงอยู่
กฎหมายที่ใช้มานานสมควรจะได้ปรับปรุง
แต่ว่าการปรับปรุงนั้นจะต้องพิจารณาให้
รอบคอบว่า ข้อไหนที่ที่อยู่แล้วได้ใช้กัน
มาจนชินแล้ว ที่เราเห็นว่าไม่ควรจะแก้ไข
ก็ควรจะยื่นไว้ ที่ไหนดีแล้วเราคงไว้ ที่

ไหนไม่ตื้อเราก็กะ ที่ไหนบอกพร้อมเราเพิ่ม
เติม ไม่ใช่ว่าของที่ได้ใช้มานานแล้ว เรา
กลับหงส์เสีย ข้าพเจ้าเห็นว่าอย่างนั้นไม่ใช่
เป็นการปรับปรุง เพราะแทนที่จะตื้อหนัก
แก้ไขแล้วลง เพราะเห็นแก่การแก้อย่าง
เดียว ข้าพเจ้าเห็นว่าสภาฯ นี้ควรจะเห็น
ใจกรรมวิธีการคณะนี้ และควรจะคิดเห็น
ในกรณีที่แก้กฎหมายเท่านั้น ถ้ายังใช้
นานและเป็นของที่ถูกแล้วก็ยังไม่ควร
จะแก้ไขอีก

การที่เจ้าหน หลาย คน เข้าชื่อเป็น
โจทก์ฟ้องได้ มีอยู่ใน กฎหมาย ปัจจุบัน ที่
จริงก็ถูกต้องตามหลักในกฎหมายล้มละลาย
เพราะ กฎหมาย ล้มละลาย เพิ่ง เสด็จถึงลูกหน
ไม่ใช่เจ้าหน คือพิจารณาว่าลูกหน มหน
สินล้นพ้นตัว ควรสะสางบัญชี ควรจะ
เกลี้ยทรวัยให้เจ้าหนหรือไม่ นอกจากนั้น
มีผู้แปรญัตติตรงข้ามกับท่าน คือขอให้
ตัดเจ้าหน คนเดียว ออก และ ให้เขียนว่า
เจ้าหนหลายคนจึงจะฟ้องร้องได้ ซึ่ง
คณะกรรมการชุดนี้ เห็นว่า ไม่ควรแก้
ตามผู้แปรญัตติ เพราะเหตุว่า เราเพิ่ง
เสด็จถึงภาวะของลูกหนเป็นสำคัญ นอก
จากนั้น ข้อทออ้างว่าเจ้าหนคนเดียวมี
จำนวนเงิน ๑,๐๐๐ บาท สมควรฟ้อง
ล้มละลาย แต่เจ้าหนหลายคนๆ ละ ๑๐๐

บาท คนละ ๘๐ บาท เมื่รวมกันถึง
๑,๐๐๐ บาท ก็ไม่ควรจะให้ฟ้องล้ม
ละลายนั้น ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วยเลย เมื่อ
เราถือหลักการของลูกหนเป็นสำคัญแล้ว
ข้าพเจ้าเห็นว่า ควรที่จะเพ่งเล็งว่าลูกหน
คนใหม่เจ้าหนหลายคน และหนสินล้นพ้น
ตัว ควรจะล้มละลายมากกว่าที่มีเจ้าหนคน
เดียวเสียอีก ท้ายเหตุนี้จึงควรที่จะคงไว้
ตามที่รัฐบาลเสนอ ซึ่งตรงกับหลักเกาซึ่ง
กรรมวิธีการได้พิจารณาโดยรอบคอบแล้ว
ทั้งยืนยันว่าข้อนี้ถูกทั้งในทาง ทฤษฎีและ
ในทางปฏิบัติด้วย

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
ข้าพเจ้าขอให้ที่ประชุมวินิจฉัย ผู้ใดเห็น
ว่าควร จะ ให้เป็น ไป ตาม ที่กรรมวิธีการ
เสนอมมา ขอให้โปรดยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
ผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอให้โปรดยกมือขึ้น

ไม่มีสมาชิกยกมือ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
เป็นอันว่า ให้เป็น ไปตาม ที่กรรมวิธีการ
เสนอมมา

นายเอี่ยม สุภาพกุล (นคร-
ราชสีมา) : ในมาตรา ๕ นี้ ข้าพเจ้า
ได้แปรญัตติไว้ ๒ ประเด็น และข้าพเจ้า

จะขอกล่าวในประเด็นที่ ๓. กล่าวคือ ข้าพเจ้าได้ พึงคำชี้แจง ของ กรรมการ ด้วยความเห็นใจ ที่ผู้ทรงคุณวุฒิทางหลัก วิชา หรือ ทฤษฎี มาปรับ ประยุกต์แก้ไข พระ- ราชบัญญัติ ส้มละลายฉบับนี้

ตามความเห็นของข้าพเจ้าซึ่งจะให้ กฎหมาย ส้มละลายนี้ ซึ่งใช้มาเป็นเวลา นานแล้ว มีผลสมบูรณ์ยิ่งขึ้น และ และถูกหลัก ทฤษฎี หรือ ทาง หลัก วิชาทุก อย่าง ข้าพเจ้าจึงได้ปรับปรุงเพิ่มเติมขึ้น ในหลักการที่ว่า ถ้าลูกหนี้เขามีหนี้สิน ล้นพ้นตัวแล้ว ขอให้เขามาขอศาลให้เขา เป็นคนล้มละลายได้ ทั้งนี้เพื่อให้ ข้าระสละสง คติบัญญัติ รวบรวมยก กันเสีย ที่ว่า ฉะนั้น ไม่สามารถ จะ ทำ การ ค้ำ ขาย และ ไม่ สามารถปรับปรุงตนเป็นคนได้แล้ว และ มาขอศาลให้เขาล้มละลายเสียที่เด็ด แต่ ข้าพเจ้า ได้ รับ คำ ชี้ แจง ของ กรรมการ ด้วยความเห็นใจ แต่ความเห็นของข้าพ- เจ้ายังยืนยันว่า ถ้าจะให้ลักษณะกฎหมาย ส้มละลายนี้ มีผลสมบูรณ์ยิ่งขึ้น จะเป็นไป ในทางกฎหมายพาณิชย์หรือเป็นไปในทาง กฎหมายพิเศษอะไรก็ตาม ข้าพเจ้าจึงได้ ขอ ร้อง ให้ เพิ่ม หลักการ ให้ สมบูรณ์ ขึ้น อีก สัก อย่าง หนึ่ง ก็คือให้ลูกหนี้มาขอล้ม ละลายต่อศาล นี้เมื่อกรรมการยังไม่

เห็นด้วย เป็นอันว่ากฎหมาย ส้มละลาย ก็ยังไม่สมบูรณ์อยู่นั่นเอง ด้วยเหตุนี้แหละ ข้าพเจ้าจึงได้ขอร้องทงสภา ฯ นี้และ ทงกรรมการ ได้โปรดวินิจฉัยคำแปร ญัตติของข้าพเจ้า เพื่อให้กฎหมาย ส้ม ละลายนี้ ในฐานะที่ออกมาจากกรรมาธิ- การชุดนี้ และได้ออกมาจากสภา ฯ นี้ได้ มีผลสมบูรณ์อยู่ในขณะนี้ด้วย

หลวง จักร ปา ณี ศรี ศล วิ สุ ห ษ์ (กรรมการ) : ความจริงเรื่องน กรรมการได้แถลงความเห็นใจท่านผู้ แปรญัตติเป็นอย่างดีแล้ว และได้พยายาม อธิบายเป็นอย่างมาก ได้พูดกันในชั้น กรรมการ แต่ว่าในการที่จะทำกฎหมาย หรือร่างกฎหมายนั้น จำเป็นจะต้องคำนึง ถึงพฤติการณ์ที่เป็นจริงด้วยว่า ในทาง ที่ชัดเจน ที่ท่านสมาชิกกล่าวเมื่อก่อนเป็น การชอบด้วยทฤษฎีแล้ว กรรมการไม่ เคยเถียงในข้อนั้นเลยว่าในการช่วยเหลือ ลูกหนี้ ลูกหนี้ควรจะได้มีโอกาสเพื่อจะ ร้องเรียน ขอให้ตนเองล้ม ละลาย ได้ ด้วย และกรรมการเห็นใจ ยิ่งกว่านั้นได้ ทราบว่าในทางทฤษฎีแล้ว บางประเทศ ไปยิ่งกว่านั้นอีก คือว่าเมื่อศาลพิจารณาคดีถึงที่สุด เมื่อได้ความว่าลูกหนี้คนใด แทนที่จะตัดสินคดีแพ่ง เขากลับตัดสิน

ให้ลูกหนี้ล้มละลายเสียทีเดียว ทั้งนี้เพื่อ
 ช่วยเหลือลูกหนี้ แต่ที่เป็นเช่นนี้ ไม่ใช่มี
 ประเทศเดียว แต่สำหรับทางประเทศไทย
 เรานี้ ข้าพเจ้าเห็นว่าควรทำให้เหมาะ
 สมที่สุดกฎหมายนี้ใช้มานานแล้ว แม้แต่
 กฎหมาย ร.ศ. ๑๓๐ ก็ใช้มา ๒๕ ปีแล้ว
 การที่จะได้ผลหรือไม่ได้ผลนี้ เจ้าหน้าที่
 รัฐบาลย่อมทราบอยู่ในข้อแรกที่เป็นห่วง
 กันมากที่สุดคือ แม้แต่ที่ใช้กฎหมายเวลานี้
 ซึ่งทางฝ่ายเจ้าหน้าที่ฝ่ายเดียว พ้อง ให้ลูก
 หนี้ล้มละลายได้นั้นก็ยังมี การทุจริตฉ้อโกง
 กันมากอยู่ ซึ่งเป็นกรยากแก่การควบคุม
 ถ้าจะ เปิด โอกาสให้ แก่ ลูก หนี้ ที่ จะ ร้อง
 ขอให้ตนล้มละลายได้แล้ว การควบคุม
 ก็จะยากขึ้น คือความลำบากในการใช้
 กฎหมายล้มละลาย ที่ว่า ไม่ใช่ที่เราจะ
 ช่วยให้เฉพาะลูกหนี้ที่สุจริต ถ้าเมื่อลูกหนี้
 ทุจริตแล้วเราไม่ช่วยคือไม่ช่วยปลดเปลื้อง
 หนี้สินตรงกันข้าม กลับจะลงโทษเสีย
 ด้วยซ้ำ เพราะฉะนั้นกฎหมายล้มละลายนี้
 ช่วยเหลือปลดเปลื้องหนี้สินให้แก่ลูกหนี้ที่
 สุจริตและลงโทษลูกหนี้ที่ทุจริต นี่เป็นข้อ
 แรกที่ปรากฏผลมาแล้ว เนื่องจากในการ
 ใช้กฎหมายล้มละลายมาหลายสิบปีทีเดียว
 ประการที่ ๒ ได้คำนึงดูว่า เมื่อ
 ใช้กฎหมายนี้แล้ว ทำให้ โอกาส ลูกหนี้มา

ขอคืนหนี้เงินเจ้าหนี้แล้ว แยกหาขอ
 ให้ล้มละลายเช่นนี้เจ้าหนี้แยกแล้ว ซึ่งไม่
 รู้ว่าลูกหนี้จะมาขอให้ล้มละลายเมื่อไร
 นี่เป็นข้อที่ควรคำนึง และในทางรัฐบาล
 เอง ข้าพเจ้าได้รับมอบหมายมาเรียนต่อ
 สภา ฯ ว่า รัฐบาลไม่ใช่ว่าไม่ได้พิจารณา
 ในเรื่องนี้โดยความไม่เห็นใจ รัฐบาล
 พิจารณาแล้วในเรื่องนี้ แต่ในที่สุดเห็นว่า
 เป็นปัญหาเรื่องเวลา คือในทางที่ปัญหา
 อย่างที่ท่านว่า จะให้ ลูกหนี้ ร้องขอให้ ล้ม
 ละลายตัวเองได้ และพระราชบัญญัตินี้
 มีความมุ่งหมายที่จะ ใช้ ให้ ทั่วทุก จังหวัด
 ดังที่กล่าวมาแล้วเมื่อก่อน คือเมื่อให้ใช้
 ทั่วประเทศเสียก่อน และให้คุ้มครองเสียก่อน
 แล้วเมื่อนั้นจึงพร้อมที่จะดำเนินในชั้นอื่นๆ
 ต่อไป เช่นในชั้นที่ขอให้ลูกหนี้ล้มละลาย
 ตัวเองได้และ ให้ศาลสั่งตามสมควร ก็ได้
 เพราะฉะนั้นขอให้สภา ฯ นี้ ได้ทราบ ว่า
 กรรมการได้พิจารณา ข้อแปรญัตติด้วยความ
 เห็นใจที่สุดแล้ว

นายเอี่ยม สุภาพกุล (นคร
 ราชสีมา): ข้าพเจ้าก็เห็นใจกรรมการ
 ในชั้นนี้ แต่เมื่อทางกรรมการรับใน
 เรื่องทฤษฎีแล้ว ในการควบคุม ทาง
 กรรมการพูดว่า กว่าจะลูกหนี้จะทุจริต
 อะไรต่าง ๆ นั้น ข้าพเจ้าเห็นว่าทาง

กรรมวิธีการ และรัฐบาลก็มีโอกาสใช้
ใช้กฎหมายนี้มาเป็นเวลาถึง ๒๐ กว่าปี
แล้ว ความทุจริตหรือไม่ทุจริตอย่างไร
อย่างหนึ่งก็ย่อมทราบแน่ชัดอยู่แล้ว มี
ข้อที่จะชี้ขาดและพิจารณาเห็นได้ในการ
ที่สำนักงานรักษาทรัพย์ ซึ่งควบคุมดูแล
อยู่ อย่างผู้ล้มละลาย เขาล้มละลายจะ
ต้องแสดงบรรดาทรัพย์สินถึง ๖ เดือนว่าฉัน
มีทรัพย์สินอะไรบ้าง เป็นโทษแก่ผู้
ล้มละลาย ก็ว่าผู้ล้มละลายคล้ายกับผู้
ต้องโทษอยู่ เพราะฉะนั้นอำนาจของ
เจ้าพนักงานรักษาทรัพย์ที่จะควบคุมมีอยู่
เต็มตามกฎหมายล้มละลายแล้วเหตุใด
เจ้าพนักงานรักษาทรัพย์จึงจะกลัวผู้ทุจริต
จะมาล้มละลายอีก ข้าพเจ้าเห็นว่า
เพียงผู้ทุจริตจะวิ่งมาหาศาลขอให้ตน
ล้มละลายนั้นเป็นกรณีโลกเต็มที่ ขอให้
คำนึงถึงผู้ทุจริตจะวิ่งมาหาศาลขอให้ตน
ล้มละลายนั้น ในทางนั้นข้าพเจ้าเห็นว่า
จะได้ผลดีกว่า ดังนั้นทางกรรมวิธีการ
ชี้แจงว่า ถ้าปล่อยให้ลูกหนี้ล้มละลายแล้ว
ก็จะไปทำหนี้สินเข้าสักเดือน สองเดือน
แล้วก็มาขอล้มละลายเช่นนั้น ขอนี้ไม่น่าจะ
วิตกเลย ผู้ที่จะเป็นเจ้าหนี้ต้องระวัง
ประโยชน์ของเขาอยู่เอง ผู้ที่จะทำไปกับ
หนี้เขาได้ ต้องมีสินเชื่อ มีหลักทรัพย์

มีอะไร ๆ หลาก ๆ อย่าง ซึ่งในข้อนี้
กรรมวิธีการไม่น่าจะวิตก ขอให้ช่วย
ลูกหนี้ผู้ทุจริต

คราวนี้ท่านกรรมการกล่าวว่าถึง
เวลาสมควรแล้วหรือยัง ข้าพเจ้าเห็นว่า
เป็นเวลาสมควรแล้ว กฎหมายนี้เราใช้มา
ตั้งแต่ ร.ศ. ๑๓๐ และแก้ไขต่อ ๆ มาจน
บัดนี้ เป็นเวลา ๒๐ ปีเศษ ข้อเท็จจริง
และหลักฐานต่าง ๆ มีอยู่กองรักษาทรัพย์
ซึ่งได้ควบคุมคดีล้มละลายตลอดมาแล้วจน
ถึงเวลา แล้วมาร่างกฎหมายเพื่อปรับปรุง
และเพื่อให้เหมาะสมอย่างที่หลักการได้
เสนอไว้เนี่ย ยังไม่ถึงเวลาอีกหรือที่จะ
เอาทฤษฎีอันนั้นมาใช้ ข้าพเจ้าเชื่อว่าเป็น
การสมควรและถึงเวลาแล้ว จึงขอยืนยัน
เรื่องนี้เพื่อให้สมาชิกรับวินิจฉัย

หลวงจักร ภาณุ ศรี ศิว สุทธิ
(กรรมการ) : ข้าพเจ้าขอเรียนอีกที
หนึ่งว่า กฎหมายล้มละลายนี้ใช้ได้มานาน
แล้วจริง แต่ว่าที่ได้ใช้มาแล้วแต่เพียง
เขตกรุงเทพ ฯ บัดนี้ต่อไปอยู่ที่ว่าเราจะ
ใช้ทั่วประเทศ การที่ใช้แต่กรุงเทพ ฯ
ยังไม่เพียงพอ และรัฐบาลจึงได้แสดง
ความประสงค์ขอสงวนข้อเสียก่อน เมื่อ
ใช้กฎหมายทั่วประเทศแล้ว จึงจะพิจารณา
ให้ลูกหนี้ขอล้มละลายได้หรือไม่

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
ข้าพเจ้าขอให้ที่ประชุมวินิจฉัย ผู้ใดเห็นว่าควรจะให้ เป็นไปตามที่กรรมการ
เสนอมา ขอให้ไปรคยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๔๕ คน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
ผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอให้ไปรคยกมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ ๓ คน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผู้ที่
ไม่เห็นด้วยมีเป็นส่วนน้อย เพราะฉะนั้น
ให้เป็นไปตามที่กรรมการเสนอมา

นายถวิล อุดล (ร้อยเอ็ด) :
ความจริงคำแปรญัตติของข้าพเจ้าหนักยิ่ง
กว่าที่ท่านสมาชิกได้แปรญัตติไปแล้ว
ข้าพเจ้าตั้งใจจะแปรญัตติสนับสนุนคำแปร
ญัตติของเพื่อนข้าพเจ้า แต่เมื่อสภา
นี้ไม่เห็นด้วยกับสมาชิก ๒ ท่านแล้ว คำ
แปรญัตติของข้าพเจ้าก็ คงจะ ไม่เห็นด้วย
เหมือนกัน เพราะฉะนั้นจึงไม่ตั้งใจ

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร :
มาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ มาตรา ๑๒
มาตรา ๑๓

นายเอี่ยม สุภาพกุล (นคร
ราชสีมา) : มาตรานี้เพิ่มเติมจาก
มาตรา ๙ ที่ได้แปรญัตติไว้ เมื่อทาง
กรรมการไม่เห็นด้วย และทางสภา ฯ

ไม่เห็นด้วยแล้ว มาตรานี้ก็ไม่มีผลอะไร
เพราะมาตรานี้เป็น การเพิ่มเติมจาก
มาตรา ๙

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร :
มาตรา ๑๓ ทวิ มาตรา ๑๓ ทริ มาตรา
๑๔ มาตรา ๑๔ ทวิ มาตรา ๑๔ ทริ
มาตรา ๑๕ มาตรา ๑๖ มาตรา ๑๗
มาตรา ๑๗ ทวิ มาตรา ๑๗ ทริ มาตรา
๑๗ จัตวา มาตรา ๑๗ เบญจ มาตรา
๑๘ มาตรา ๑๘ ทวิ มาตรา ๑๘ ทริ
มาตรา ๑๘ จัตวา มาตรา ๑๘ มาตรา
มาตรา ๑๙ ทวิ มาตรา ๒๐ มาตรา
มาตรา ๒๑ มาตรา ๒๒ มาตรา ๒๓
มาตรา ๒๔ มาตรา ๒๕ มาตรา ๒๖
มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘ มาตรา ๒๙
มาตรา ๓๐ มาตรา ๓๑ มาตรา ๓๒
มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๔ มาตรา ๓๕
มาตรา ๓๖ มาตรา ๓๗ มาตรา ๓๘
มาตรา ๓๙ มาตรา ๔๐ มาตรา ๔๑
มาตรา ๔๒ มาตรา ๔๓ มาตรา ๔๔
มาตรา ๔๔ ทวิ มาตรา ๔๕ มาตรา
๔๖ มาตรา ๔๗ มาตรา ๔๘ มาตรา
๔๙ มาตรา ๕๐ มาตรา ๕๑ มาตรา
๕๑ ทวิ มาตรา ๕๒ มาตรา ๕๓
มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๖
มาตรา ๕๗ มาตรา ๕๘ มาตรา ๕๙
มาตรา ๖๐ มาตรา ๖๑ มาตรา ๖๑

ทวิ มาตรา ๖๒ มาตรา ๖๓ มาตรา
 ๖๓ ทวิ มาตรา ๖๔ มาตรา ๖๕
 มาตรา ๖๖ มาตรา ๖๗ มาตรา ๖๘
 มาตรา ๖๙ มาตรา ๗๐ มาตรา ๗๑
 มาตรา ๗๒ มาตรา ๗๓ มาตรา ๗๔
 มาตรา ๗๕ มาตรา ๗๖ มาตรา ๗๗
 มาตรา ๗๘ มาตรา ๗๙ มาตรา ๘๐
 มาตรา ๘๑ มาตรา ๘๒ มาตรา ๘๓
 มาตรา ๘๔ มาตรา ๘๕ มาตรา ๘๕
 ทวิ มาตรา ๘๖ มาตรา ๘๗ มาตรา
 ๘๘ มาตรา ๘๘ ทวิ มาตรา ๘๙
 มาตรา ๙๐ มาตรา ๙๑ มาตรา ๙๒
 มาตรา ๙๓ มาตรา ๙๔ มาตรา ๙๕
 มาตรา ๙๖ มาตรา ๙๗ มาตรา ๙๘
 มาตรา ๙๙ มาตรา ๑๐๐ มาตรา ๑๐๐
 ทวิ มาตรา ๑๐๑ มาตรา ๑๐๒ มาตรา
 ๑๐๓ มาตรา ๑๐๔ มาตรา ๑๐๕
 มาตรา ๑๐๖ มาตรา ๑๐๗ มาตรา
 ๑๐๘ มาตรา ๑๐๙ มาตรา ๑๐๙ ทวิ
 มาตรา ๑๑๐ มาตรา ๑๑๑

นายเอี่ยม สุภาพกุล (นคร-
 ราชสีมา) : ในมาตรา ๑๑๐ ข้าพเจ้าได้
 ขกแปรญัตติไว้ คือให้ลดระยะเวลา ๓ ปี
 ลงมาเป็น ๑ ปี ในการที่ลูกหนี้กับบุคคล
 ภายนอกไปทำสารนิติกรรม ทว่าสัญญา
 กันแล้วมาใช้ยันไม่ได้ ข้าพเจ้ามาขอแปร

มาเป็น ๑ ปี ระยะเวลา ๓ ปีนี้ใช้บังคับ
 กฎหมายเก่ามาเป็นเวลานานแล้วก็จริง
 แต่มาตรานี้ข้าพเจ้าเห็นว่าเป็นกิจการที่ผู้
 มาทำมาติดต่อกับบุคคลล้มละลาย คือ
 บุคคลที่ ๓ ๆ อาจจะไม่ทราบความเป็นอยู่
 คือฐานะของผู้ล้มละลายอาจจะมีเหตุ-
 การณ์ผันแปรในทางค้าของเขาก็ได้ระยะ
 เวลา ๓ ปีที่ให้ผู้บุคคลภายนอกระวังผล
 ประโยชน์ที่มาทำการติดต่อกับผู้ล้มละลาย
 นั้น ข้าพเจ้าเห็นว่ายาวเกินไป และเรื่องน
 ก็เป็นเรื่องที่ได้เถียงกันมากและมีปัญหา
 ไปสู่ศาลมากที่มากที่สุดสำหรับเรื่องบุคคล
 ภายนอกนั้นว่าเสียเงินจ้างหรือไม่เสียเงินจ้าง
 สุจริตหรือไม่สุจริต ทางกรมการ
 บอกว่าเรื่องนี้เกี่ยวกับการนำสืบว่า ผู้ใด
 หุจริตหรือสุจริตเท่านั้น แต่ข้าพเจ้ายัง
 เห็นยาวกว่านั้นอีกว่า การพิสูจน์ว่าเสีย
 เงินจ้างไม่เสียเงินจ้าง สุจริตหรือไม่สุจริต
 เช่นนี้ ระยะเวลาอย่างเดียวไม่ช่วยเหลือ
 ได้ เพราะพฤติการณ์ต่าง ๆ และหลัก
 ฐานต่างๆ มีอยู่พร้อม ซึ่งในทางแพ่ง
 แล้วเราย่อมมีเอกสารเป็น หลักฐาน เป็น
 ส่วนมากกว่า ซึ่งจะไปพุดกันในเรื่องเท็จ
 จริงช่วยปาก เพราะฉะนั้นเห็นว่าระยะ
 เวลา ๓ ปีที่จะให้ผู้บุคคลภายนอกที่มาทำ
 สัญญากับผู้ล้มละลาย เมื่อมีกรณีเกิดขึ้น

มาใช้ร่วมกับเจ้าพนักงานรักษารัษฎ์ไม่ได้
 นั้น เป็นเวลาที่นานเกินไป และใช้มา
 นานแล้ว นี้เป็นผลที่บุคคลภายนอกเกรง
 กลัว เพราะมาติดต่อกับผู้ทำการค้าขาย
 และประสพอุปสรรคจนแล้วล้มละลายเช่น
 นี้ เมื่อก่อนจะช่วยเหลือผู้ทำการค้าขาย ผู้
 ประกอบการอุตสาหกรรมต่างๆ ให้เขามี
 หลักฐานทุนทรัพย์พอที่จะดำเนินการได้
 แล้ว เจ้าพนักงานจึงขอให้ลดลงมาอีกสัก ๒
 ปีติดเอาเพียงปีเดียว ซึ่งจะต้องมาพิสูจน์
 กันที่ศาล และฝ่ายผู้ฟ้องจะต้องนำสืบ
 ก่อน ตามที่กรมการชั่งมาขึ้น
 ระยะเวลา ๓ ปียาวเกินไป เจ้าพนักงานจึงขอแปร
 ญัตติลดเป็น ๑ ปี ให้เหมือนกับสัญญา
 ที่ทำกัน ให้มีโอกาสเพิกถอนกิจการนั้น
 ได้ภายใน ๑ ปี กิจการที่บุคคลบรรลุนิติ
 ภาวะทำไป จะเพิกถอนได้ภายใน ๑
 ปีเช่นนี้ ก็ให้เอาเท่ากับนิติกรรมที่บุคคล
 บรรลุนิติภาวะทำ ตาม กฎหมายแพ่ง
 พาณิชย์ ฉะนั้นเจ้าพนักงานจึงขอแปรญัตติ
 มาเช่นนั้น

หลวง จักร ปาณ ศร ศล วิ สุ ทัธ
 (กรมการชั่ง): เรื่องนี้ความจริงเป็นเรื่อง
 เกี่ยวกับการที่เจ้าพนักงาน จะ ควบคุมคน
 ทุจริตเนื่องจากการล้มละลาย ได้ หรือไม่
 เมื่อก่อนท่านบอกว่า เหตุใดเจ้าพนักงานก็

ดี รัฐบาลก็ปฏิบัติกันอย่างจริงจังแล้ว
 คนทุจริตได้ ถ้าสภาฯ ขึ้นคดีมาตรา
 ออกเสีย หรือแก้ตามที่ท่านแปรญัตติแล้ว
 นั้นแหละ จะทำให้เกิด การทุจริตขึ้นได้
 ควบคุมไม่ได้ เรื่องมันก็ไม่มีอะไร คือ
 เป็นการกลับหน้าหน้าสืบเท่านั้นเอง การ
 กระทำให้เจ้าหนี้เสียหายเช่นนั้นเป็นการ
 จ้อ ตาม ประมวล กฎหมายแพ่งและ
 พาณิชยมีบัญญัติไว้ในมาตรา ๒๓๗ ให้มี
 การเพิกถอนได้อยู่แล้วภายใน ๑๐ ปี ซึ่ง
 เป็นการมากกว่าเสียอีก ตามมาตรา ๑๑๐
 ไม่ได้บัญญัติอะไรมากไปกว่าในกรณีที่ผู้
 ล้มละลายได้โอนทรัพย์สินไปยังผู้อื่น ๓ ปี
 ก่อนล้มละลายแล้ว แทนที่จะให้เจ้าพนักงาน
 พัทธ์ภัยทรัพย์เป็นผู้นำสืบก่อน ก็กลับ
 ให้ทางฝ่ายโน้นเป็นฝ่ายแก้ เพื่อความ
 สะดวกที่จะรวบรวมทรัพย์นั่นเอง

และอีกประการหนึ่งที่ท่านบอกว่า
 กฎหมายนี้ใช้มานานแล้ว ควรจะลดจาก
 เดิมลงไปได้ และกำหนดเดิม ๓ ปีนั้น
 ความจริงไม่ใช่ ที่แก้มาตรา ๑๑๐ นั้น
 ความจริงผิดไปจากเดิม ความจริงเดิม
 ๒ ปีเท่านั้นเอง แต่เห็นว่ากฎหมายเดิม
 ๒ ปีนั้น เจ้าพนักงานควบคุมผู้ทุจริตไม่
 สำเร็จ จึงได้แก้เป็น ๓ ปี ไม่ใช่คงไว้
 อย่างกฎหมายเก่าห้ามได้ และที่ขยายนี้

ตัวอย่างมาจากไหน ขอเรียนว่าเราเอา
ตัวอย่างมาจากกฎหมายอังกฤษ อังกฤษ
กลับหน้าที้นำสืบเช่นเดียวกัน คือบุคคล
ใดได้รับ โอนทรัพย์สิน จากผู้ล้มละลาย
ภายใน ๑๐ ปี แล้วไม่ให้นำสืบทีเดียว
แต่ถ้ารับโอนไปกว่า ๑๐ ปีแล้ว ยอมให้
นำสืบได้ว่ามีสินจ้าง แต่กฎหมายของเรา
ไม่ถึง ๑๐ ปีอย่างของอังกฤษ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ข้าพ-
เจ้าขอให้ที่ประชุมวินิจฉัย ผู้ใดเห็น
สมควรให้ เป็นไป ตาม ร่าง ที่กรรมการ
เสนอมา ขอให้โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผู้ใด
ไม่เห็นด้วย ขอให้โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือเป็นส่วนน้อย

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็น
อันว่า ให้เป็นไป ตาม ร่าง ที่กรรมการ
เสนอมา ขอให้เลขาธิการสภาฯ อ่าน
ต่อไป

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร :
มาตรา ๑๑๑

นายเอี่ยม สุภาพกุล (นครราช-
สีมา) : มาตรา^{นี้}นี้เช่นเดียวกับที่^{นี้}แล้วมา
ข้าพเจ้าขอลดเวลาลงจาก ๓ เดือนเป็น
๑ เดือนเช่นเดียวกัน เพราะว่ามาตรา^{นี้}

ก็ใกล้ชิดกับมาตรา^{นี้}แล้ว ข้าพเจ้ายัง
ยืนยันว่าควรจะเป็น ๑ เดือนไม่ใช่ ๓ เดือน
อย่างที่กรรมการร่างมา

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
ข้าพเจ้าขอให้ที่ประชุมวินิจฉัย ผู้ใดเห็น
สมควรให้ เป็นไป ตาม ร่าง ที่ กรรมการ
เสนอมา ขอให้โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
ผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอให้โปรดยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือคนเดียว

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
คนเดียว เป็น อันว่า ให้ เป็นไป ตามร่างที่
กรรมการเสนอมา ขอให้โปรดยกมือขึ้น
เลขาธิการสภาฯ อ่าน

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร :
มาตรา ๑๑๒ มาตรา ๑๑๓ มาตรา ๑๑๔
มาตรา ๑๑๕ มาตรา ๑๑๖ มาตรา ๑๑๗
มาตรา ๑๑๘ มาตรา ๑๑๙ มาตรา ๑๒๐
มาตรา ๑๒๑ มาตรา ๑๒๒ มาตรา ๑๒๓
มาตรา ๑๒๔ มาตรา ๑๒๕ มาตรา
๑๒๖ มาตรา ๑๒๗ มาตรา ๑๒๘
มาตรา ๑๒๙ มาตรา ๑๓๐ มาตรา
มาตรา ๑๓๑ มาตรา ๑๓๒ มาตรา ๑๓๓
มาตรา ๑๓๔ มาตรา ๑๓๕ มาตรา
๑๓๖ มาตรา ๑๓๗ มาตรา ๑๓๘

นายเกษม สุภาพกุล (นคร-
ราชสมา) : ข้าพเจ้าขอตั้งมาตรา ๑๓๘
ข้อ ๔ ออกบางตอนนั้น กล่าวคือความ
มุ่งหมายของข้าพเจ้าเพื่อจะช่วยเหลือลูกหนี้
เช่นเดียวกัน ลูกหนี้ล้มละลายนั้นเราจะ
ให้เขาล้มละลายไปจนตลอดชีวิตโดยไม่มี
การให้พ้นหรือเพิกถอนการที่เป็นบุคคล
ล้มละลายตามกฎหมายล้มละลายนี้ได้ หรือ
ว่าเราจะจำกัดการล้มละลายนี้ไว้ให้มีระยะ
เวลากำหนด ข้าพเจ้าขอตั้งมาตรานี้ออก
ก็โดยมุ่งหวังว่าผู้ล้มละลายนั้น เขาจะ
ขอให้ล้มละลายเพียง ๑๐ ปี เมื่อหลัง
จากที่ชำระหนี้ครั้งสุดท้ายแล้ว เมื่อ
เราจะช่วยเหลือให้เขามิได้โอกาสตั้งเหนือของ
ตัวแล้ว ข้าพเจ้าก็เห็นว่าระยะเวลา ๑๐
ปีที่จำกัดสิทธิ ให้เขาเป็นบุคคลล้มละลาย
นั้นเป็นเวลาอันสมควรแล้ว จึงได้แปร
ญัติคำว่าขอให้แก้ไขมาตรานี้ให้ถูกต้องตามความ
ประสงค์ของข้าพเจ้า คือขอให้ลูกหนี้ล้ม
ละลายในระยะ ๑๐ ปี ไม่ใช่ล้มละลาย
อยู่ตลอดไป โดยไม่มีโอกาสที่จะเป็น
บุคคลพ้นจากการล้มละลายได้ โดยไม่มี
กำหนดระยะเวลา การกำหนดระยะเวลา
เพื่อให้ลูกหนี้ล้มละลายนี้ จะไปเกิดอย่าง
อื่นว่า ขอให้คิดบัญชีกันโดยเฉลี่ยหนึ่งบ้าง
เอาความประพฤติบ้าง อะไรเช่นนั้นอย่าง

เดียว ตามที่กฎหมายบัญญัติไว้โดยไม่ใช่
ลงไปให้ชัดเจนว่า ความประพฤติที่ถูก
เจ้าพนักงาน รักษาทรัพย์ ควบคุม อยู่เป็น
เวลา ๑๐ ปี เช่นขอย้ายที่อยู่ก็ต้องแจ้ง
เจ้าพนักงานรักษาทรัพย์ทราบ ทำการ
อะไรไปบ้าง ใน ๖ เดือนมีทรัพย์อะไร
บ้าง ก็ต้องมาแจ้งให้พนักงานรักษาทรัพย์
ทราบ กิจการทุกอย่างต้องติดต่ออยู่ใน
ความควบคุมของเจ้าพนักงานรักษาทรัพย์
เหมือนกับเจ้าพนักงานรักษาทรัพย์เป็นผู้
ปกครอง การที่เจ้าพนักงานรักษาทรัพย์
จะคุ้มครองหรือช่วยเหลือบุคคลผู้ล้มละลาย
ก็ขอให้กำหนดเวลาสัก ๑๐ ปีเกิด
อย่าไปควบคุมหรือช่วยเหลือเขาอยู่ตลอด
ไป ไม่มีกำหนดระยะเวลาอันแน่นอน
บัญญัติไว้ แต่ถ้อยคำในมาตรานี้ อาจจะมี
โต้แย้งได้บ้างอย่างซึ่งได้พิจารณาในชั้น
กรรมาธิการนั้น แต่ข้าพเจ้าขอให้แก้ไข
หรือตัดทอนให้ใช้คำว่า “ให้ลูกหนี้
ล้มละลายหลังจากชำระบัญชีแล้ว ๑๐ ปี
นี้แหละเป็น ความ ประสงค์ ของ ข้าพเจ้าที่
ได้แปรญัติในมาตรานี้ไว้ ข้าพเจ้าจึง
ขอให้วินิจฉัยกันต่อไป

หลวง จักร ปาณี ศรี ศิว วิ สุทธิ
(กรรมาธิการ) : เรื่องกรรมาธิการ

ได้ทราบเจตนาอันดีของท่านผู้แปรรูปคดี
 เหมือนกัน และได้พยายามที่สุดที่จะช่วย
 เหลือจริง ๆ ผลที่สุดจะกลายเป็นอย่างนั้น
 คือถ้าหากว่าตัดข้อ ๔ มาตรา ๑๓๘ น
 ออกไปเสีย แทนที่จะช่วยลูกหนี้กลับเป็น
 การลงโทษลูกหนี้ เพราะเหตุว่ามาตรา
 ๑๓๘ ข้อ ๔ นี้บัญญัติไว้เกี่ยวกับใน
 กรณีที่เจ้าหน้าทักท ลูกหนี้คดีไม่เอาใจใส่
 ในเรื่องหนี้สินในคดีล้มละลาย ต่อไปแล้ว
 เรื่องเช่นนี้คงค้างกันอยู่ เพื่อจะไม่ให้
 เรื่องค้างกันอยู่ แล้วจึงให้เจ้าพนักงาน
 รัักษาททรัพย์ร้องขอ ต่อศาลให้จำหน่ายคดี
 ออกเสียจากบัญชีได้ แต่ตามคำแปร
 ญัตตินั้นที่จริงก็เป็นเจตนาดี เจตนาดีอัน
 ถ้าทำให้ลูกแล้วก็เป็นอีกเรื่องหนึ่ง คือ
 ควรจะไปแปรรูปคดีในส่วนที่ ๑๐ เรื่อง
 ปลดจากล้มละลายในหมวดที่หนึ่ง ซึ่งได้
 บัญญัติไว้แล้ว และถ้าลูกหนี้ที่สุจริตแล้ว
 ความจริงไม่ต้องรออะไรเลย ปลดใน
 ๓ เดือน หรือ ๔ เดือนก็ได้ ไม่จำเป็น
 ต้องรอไปถึง ๑๐ ปี จึงจะพ้นจากการ
 ล้มละลายห้ามไต่ กฎหมายนี้ได้ช่วยลูกหนี้
 เป็นชน ๆ ฉะนั้นตามกฎหมายนี้จะเห็นได้
 ว่าได้ช่วยให้พ้นจากล้มละลายเร็ว ที่สุดที่
 จะเร็วได้

ที่คนที่มีมลทินเล็กน้อย ก็บอก

ให้ศาลปลดให้พ้นจากล้มละลายได้เหมือน
 กัน แต่มีเงื่อนไข คือให้ชำระหนี้
 ๕๐ เปอร์เซ็นต์ หรือมีเงื่อนไขว่าระยะ
 เวลาเท่านั้นเท่านั้นจึงให้พ้น จากล้มละลาย
 ได้ ซึ่งลูกหนี้ที่สุจริตเท่านั้นที่กฎหมาย
 ให้พ้นจากล้มละลายได้ โดยเขียนไว้ว่า
 ว่า ห้ามมิให้ศาลมีคำสั่งปลดจากการ
 ล้มละลาย ถ้าได้ความว่าลูกหนี้เป็นผู้ล้ม
 ละลายที่สุจริต คือไม่ใช่ที่เราจะปิดทาง
 เสียทีเดียว แต่ในกรณีเช่นนี้ลูกหนี้ที่ต้อง
 ถูกล้มละลายแล้ว เป็นเวลาไม่น้อยกว่า
 ๕ ปี ไม่ใช่ไม่มีทางเสียเลย อย่างมาก
 เขียนไว้ ๕ ปีเท่านั้นเอง เพราะฉะนั้น
 ข้าพเจ้าเห็นว่าควรจะต้องไว้ตามร่างนี้แล้ว
 และอายุความตามประมวลแพ่งก็มี ๑๐ ปี
 นั้นเอง ไม่มีเหตุที่จะเป็นไปอย่างอื่นได้

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
 ข้าพเจ้าขอให้ที่ประชุมวินิจฉัย ผู้ใดเห็น
 ว่าควรให้เป็นไปตามร่างที่กรรมาธิการ
 เสนอมา ขอให้ไปรตยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือเป็นส่วนมาก

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
 ผู้ใดไม่เห็นด้วย ขอให้ไปรตยกมือขึ้น

สมาชิกยกมือคนเดียว

ประธานสภาผู้แทนราษฎร :
 เป็นอันว่าให้เป็นไปตามร่างที่กรรมาธิการ

คณะกรรมการตรวจรายงานการประชุม

ขุนอนุสรกรรม์	ประเสริฐ บัณฑิตคุณธ์	ผู้จตรวจงาน
เสกถ เจตสมมา	ประสิทธิ์ ศรีสุชาติ	..
พุ่มเทศ กาญจนเสริม	ถิน จุฑะรพ	..
อภัยสรสิทธิ์	วิศิษฐ์ ลูกอินทร์	..
เจลา เतालันนท์	สุนันท์ ลีพลากร	..
หลวงประสิทธิ์นรกรรม	เล็ก จารุณัญ	..
ม.ส. ท้าย ชุมสาย	สุพันธ์ จิตรกติก	..
พ.ต. หลวงขจรกลางสนาม		
ทองอยู่ เอี่ยมบุญอิม		
ธวัช สุประภาตะนันท์		
ตรวจแล้ว ๒๕/๗/๘๔		

คหกรรมบดี

เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

พระยามานวราชเสวี

ประธานสภาผู้แทนราษฎร

พิมพ์ที่กองการพิมพ์ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร